

***GUIA
SOBRE
NORMATIVA
AMBIENTAL
APLICABLE
AL SECTOR
CULTURAL***

**SOM
PLA_**
C* Cultura
pel
Clima

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

 ic3C Institut Català de les
Empreses
Culturals

ICEC – Institut Català de les Empreses Culturals
Juliol de 2023

Elaboració de continguts

TERRAQUI

Coordinació

ICEC, Institut Català de les Empreses Culturals

Aquesta guia té una finalitat exclusivament divulgativa, per la qual cosa no constitueix assessorament jurídic.

01 LA CRISI AMBIENTAL I EL SECTOR DE LA CULTURA

08

- 1.1. La crisi ambiental 09
- 1.2. El sector de la cultura en el marc de la crisi ambiental 12

02 EL DRET AMBIENTAL

14

- 2.1. El dret ambiental internacional 16
- 2.2. El dret ambiental a la UE 18
- 2.3. El dret ambiental a l'Estat espanyol 20
- 2.4. El dret ambiental a Catalunya 22
- 2.5. El dret ambiental als ens locals 23
- 2.6. La jerarquia normativa 24
- 2.7. Els principis del dret ambiental 26
- 2.8. Àmbits objecte de regulació 28
  - 2.8.1 La protecció de la biodiversitat internacional 28
  - 2.8.2. La prevenció i el control de la contaminació 32
  - 2.8.3. El canvi climàtic 38
  - 2.8.4. La transició energètica 41
  - 2.8.5. L'economia circular 45

03 **NORMATIVA AMBIENTAL APPLICABLE AL SECTOR CULTURAL**

56

3.1. Obligacions abans de l'inici de l'activitat cultural	58
3.1.1. Les autoritzacions, les llicències i les comunicacions prèvies	58
3.2. Obligacions en el curs de l'activitat cultural	64
3.2.1. Els residus: marc general i règims específics aplicables als productes elèctrics i electrònics	64
3.2.2. Els envasos i els productes plàstics d'un sol ús	74
3.2.3. El malbaratament alimentari	82
3.2.4. La petjada de carboni	90
3.2.5. La mobilitat sostenible	98
3.2.6. El consum energètic	101
3.2.7. Els sorolls i la contaminació acústica	108
3.2.8. La sostenibilitat ambiental dels esdeveniments	111
3.2.9. Els tributs ambientals	125
3.2.10. El deure de divulgació d'informació ambiental	128
3.2.11. Les obligacions en matèria de diligència deguda	139
3.2.12. Els criteris ambientals en les subvencions	143
3.3. Eines per millorar i comunicar la sostenibilitat ambiental d'una activitat cultural	146
3.3.1. El sistema EMAS	148
3.3.2. L'etiquetatge ecològic	149
3.3.3. El Distintiu de garantia de qualitat ambiental	151

04 **RESUM D'OBLIGACIONS**

154

Des del 2017, l'ICEC s'ha proposat treballar per impulsar un canvi en el sector de la cultura de Catalunya. L'objectiu és que les empreses i les entitats culturals puguin reduir el seu impacte ambiental i contribuir a un canvi significatiu cap a una sostenibilitat més gran. El món de la cultura està afectat per la situació de crisi climàtica i ambiental i és, alhora, un motor necessari per al canvi de paradigma que exigeix aquest context actual.

El 2022, l'ICEC va publicar el seu pla de sostenibilitat ambiental, titulat “Pla_C* **Cultura pel Clima**”. Amb aquest pla es volen posar a disposició del sector cultural eines per fer possible un sector cultural més sostenible.

La Guia sobre normativa ambiental aplicable al sector cultural de Catalunya que ara es presenta persegueix contribuir a l'adaptació de les empreses i les entitats culturals als canvis legislatius que s'estan produint en matèria ambiental. Conèixer la normativa i les obligacions que afecten el sector cultural és fonamental per poder anticipar-se als canvis i aconseguir que els objectius ambientals perseguits per les normes tinguin un impacte en la realitat.

Aquesta guia fa una aproximació al dret ambiental per explicar amb caràcter divulgatiu quines són les principals fonts normatives, quines són les seves implicacions, com funciona — en general — l'ordenament jurídic ambiental, com pot afectar la crisi ambiental a les empreses del sector de la cultura i a quins reptes cerca donar resposta (capítols 1 i 2).

S'ha dut a terme una selecció de normativa que és aplicable a les activitats dutes a terme pel sector cultural, la qual s'ha analitzat al capítol 3 de la guia. De l'anàlisi anterior se n'han extret les

diverses obligacions que se'n deriven, s'han posat en relació amb el sector cultural i s'han dividit per temàtiques en diferents etapes de l'activitat cultural:

- * Obligacions abans de l'inici de l'activitat cultural
  - Les autoritzacions, les llicències i les comunicacions prèvies
- * Obligacions en el curs de l'activitat cultural
  - Els residus: marc general i règims específics aplicables als envasos i als productes elèctrics i electrònics
  - Els envasos i els productes plàstics d'un sol ús
  - El malbaratament alimentari
  - La petjada de carboni
  - La mobilitat sostenible
  - El consum energètic
  - Els sorolls i la contaminació acústica
  - La sostenibilitat ambiental dels esdeveniments
  - Els tributs ambientals
  - El deure de divulgació d'informació ambiental
  - Les obligacions en matèria de diligència deguda
  - Els criteris ambientals en les subvencions
- * Eines per millorar i comunicar la sostenibilitat ambiental
  - Els distintius ambientals i l'etiquetatge ecològic

Al final d'aquesta guia s'inclou un apartat final de resum que pretén servir d'orientació quant a les obligacions aplicables actualment recollides a la normativa vigent. Així mateix, cal destacar que al final de cada subapartat de l'apartat 3 de la guia s'hi inclouen quadres d'autoavaluació amb els quals es pretén facilitar la identificació de les obligacions aplicables.

1.LA CRISI AMBIENTAL I EL SECTOR DE LA CULTURA

1.1

LA CRISI AMBIENTAL

Des de l'antiga Roma fins a la industrialització, passant per l'edat mitjana, els humans hem hagut de respondre a l'impacte ambiental que causem al medi, per exemple mitjançant la gestió dels residus que generem. Un exemple en serien els abocadors i les xarxes de clavegueram urbanes de l'antic Imperi romà.

Des de la publicació de l'informe Meadows sobre *Els límits del creixement* el 1972, les evidències de l'impacte antropogènic a la Terra i la seva degradació són inqüestionables. Actualment, la destrucció del medi ambient causada pels humans és un problema global.

El 2009, a partir de l'estudi fet per Johan Rockström, del Centre de Resiliència d'Estocolm¹, la comunitat científica va començar a utilitzar el concepte de límits planetaris per fer referència a una sèrie de processos que fan estable el sistema terrestre i que, si són sobrepassats, poden dificultar i posar en risc l'habitabilitat de la Terra. Actualment, es consideren sobrepassats cinc dels nou límits planetaris i es preveu que se superi la resta en els anys vinents². Aquesta situació amenaça la vida a la Terra tal com la coneixem i les seves conseqüències ja són patents avui dia.

Respecte al clima, les evidències científiques permeten concloure que aquest límit planetari ja ha estat superat. En només 10 anys, la noció sobre la irreversibilitat del canvi climàtic s'ha anat refermant fins a la concepció actual d'emergència climàtica. Per això, cal actuar per reduir les nostres emissions de manera dràstica al més aviat possible.

---

¹. Rockström, J. et al. (2009). "A safe operating space for humanity"; Nature, 461.

². PERSSON, L. et al. (2022). "Outside the Safe Operating Space of the Planetary Boundary for Novel Entities". Environ. Sci. Technol.

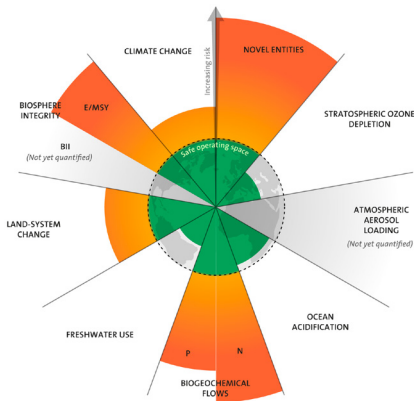

Figura 1. Planetary Boundaries framework (2022).

Font: Stockholm Resilience Centre.

Segons el [Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic \(IPCC\)](#), el canvi climàtic ja és una realitat, avança de pressa i s'està intensificant i, per tant, és possible concloure que ja és definitiu i irreversible. Els impactes del canvi climàtic ja són amb nosaltres i ens afectaran de manera més greu del que es pensava anteriorment.

La biodiversitat també està greument amenaçada: està disminuint a escala mundial a un ritme sense precedents en la història de la humanitat, i l'extinció d'espècies s'està accelerant, com afirmen els informes elaborats per la [Plataforma Intergovernamental sobre Biodiversitat i Serveis dels Ecosistemes \(IPBES\)](#), com ara l'[Informe d'avaluació mundial sobre la diversitat biològica](#) i els serveis dels ecosistemes. De fet, la pèrdua de biodiversitat i el col·lapse dels ecosistemes es troben entre les amenaces principals a les quals s'enfronta la humanitat en la dècada vinent, tal com assenyala l'[Estratègia de la UE sobre la biodiversitat d'aquí a 2030](#).

D'altra banda, el nostre consum i impacte sobre el medi no deixen d'augmentar. L'ús dels recursos en el marc d'un model lineal, en el qual els productes s'usen i es rebutgen sense una veritable economia circular, ens situa davant d'un model productiu i de consum insostenible.

“Només tenim una Terra, però el 2050 el consum mundial serà l'equivalent al de tres planetes” (Comissió Europea, 2020).

El 31 de maig de 2023 es va publicar a la revista *Nature* la publicació “**Safe and just Earth system boundaries**”, realitzada per més de 40 investigadors de tot el món i impulsada des de la plataforma *Earth Commission*. Aquest estudi conclou que ja s'han sobrepassat tots els límits físics que impliquen problemes directes en termes de salut i justícia per a la vida de les persones.

Per respondre a la crisi ambiental, revertir les seves causes i adaptar-nos als canvis ja inevitables, el dret ambiental és una eina fonamental.

El dret ambiental és, doncs, una eina per al canvi.

1.2 EL SECTOR DE LA CULTURA EN EL MARC DE LA CRISI AMBIENTAL

El sector de la cultura, com tots els sectors econòmics, té una petjada ambiental: genera emissions i residus i consumeix materials i energia. Per exemple, la impressió de llibres i materials publicitaris o de promoció dels esdeveniments culturals, les emissions associades als desplaçaments dels treballadors, els equips informàtics i el consum energètic per al desenvolupament de videojocs o als cinemes, la generació de residus de material d'embalatge, fins i tot de grans dimensions, o el consum d'aigua i el malbaratament alimentari que es produeixen, entre d'altres, en els esdeveniments.

Així mateix, el sector cultural té una importància clau per fer front a la crisi ambiental, no tant per la seva capacitat de contribuir a la reducció de les emissions globals i de la seva petjada ambiental, sinó sobretot per la seva capacitat de recerca i demostració de solucions, juntament amb la seva capacitat única de connectar amb grans segments de la societat i influir-hi. Com destaca el [Pla de sostenibilitat ambiental per a les empreses culturals 2022-2024](#), el sector cultural té capacitat per transformar i crear noves narratives i, per fer-ho, cal impulsar el seu paper com a plataforma i altaveu per activar i inspirar un canvi en la societat cap a un futur sostenible. Així mateix, la [Resolució del Parlament Europeu, de 15 de setembre de 2020, sobre les mesures efectives per ecologitzar Erasmus+, Europa Creativa i el Cos Europeu de Solidaritat](#), va fer èmfasi en l'enorme potencial dels sectors cultural i creatiu a l'hora d'animar els ciutadans a actuar de manera sostenible, promoure la sostenibilitat i contribuir a revertir la tendència climàtica. I també, en aquest sentit, el recent desenvolupament normatiu de la Unió Europea dut a terme mitjançant l'aprovació del [Reglament delegat \(UE\) 2021/2139](#), que completa el Reglament europeu de taxonomia pel que fa a les qüestions de la mitigació al canvi climàtic i l'adaptació a aquest canvi, inclou les activitats culturals dins de les activi-

tats que, si es compleixen uns requisits determinats, es pot considerar que contribueixen substancialment als objectius climàtics.

La reducció de l'impacte ambiental de tots els sectors econòmics és fonamental per poder fer front a la crisi ambiental i climàtica actual, atès que cal actuar en tots els àmbits i el repte és global. Per aconseguir aquest canvi en el sector cultural, és prioritari mesurar els seus impactes ambientals i comprendre l'abast de la normativa ambiental que han de complir les empreses i les entitats del sector cultural.

Encara que, en general, el sector de la cultura no és un objectiu de la normativa ambiental amb caràcter específic, llevat de normativa aprovada recentment, sobretot per les entitats locals, per regular l'impacte dels esdeveniments públics, sí que és un sector afectat per aquesta normativa, la finalitat de la qual és reduir els impactes de les activitats al medi i incrementar la sostenibilitat de la societat i del sistema econòmic.

2.EL DRET AMBIENTAL

El dret ambiental és una branca del dret que regula les relacions de l'ésser humà amb el medi ambient, amb l'objectiu de preservar-lo, protegir-lo i millorar-lo en cas que estigui afectat. Es tracta, doncs, d'un conjunt de normes destinades a regular les activitats humanes per protegir la natura³.

El dret ambiental va néixer com a resposta a la crisi ambiental a partir de l'increment de l'impacte humà en el medi i l'augment de la consciència sobre les problemàtiques ambientals. Amb caràcter general, es considera que el dret ambiental va començar amb la primera Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi Humà, el 1972. En aquesta conferència es va adoptar la Declaració d'Estocolm, que, si bé no és jurídicament vinculant, va establir 26 principis que marquen l'inici d'una nova concepció del dret, que posa el focus en la preservació del medi ambient davant el creixement de l'activitat antròpica i el seu impacte. Així mateix, arran d'aquesta conferència es va crear el Programa de les Nacions Unides per al medi ambient (PNUMA).⁴

Des de llavors, i fins avui, el dret ambiental és una disciplina jurídica en expansió, tant pel que fa a la seva importància com pel nombre de normes que el conformen.

---

³. Betancor, A. (2014). "Derecho ambiental", *La Ley*.

⁴. <https://www.unep.org/about-un-environment>

2.1 EL DRET AMBIENTAL INTERNACIONAL

Les problemàtiques ambientals tenen, moltes vegades, un abast global que exigeix una resposta conjunta i coordinada entre els diferents estats. Per això, el dret ambiental també es crea en l'àmbit internacional.

Dins del dret internacional, és possible diferenciar entre el dret vinculant — principalment, tractats internacionals — i el dret no vinculant — anomenat *soft law* —.

Com un exemple de dret internacional amb caràcter vinculant, cal tenir en consideració l'[Acord de París](#), adoptat el 2015 a la Conferència de les Nacions Unides. Es tracta de la normativa internacional amb més rellevància en matèria de canvi climàtic. Així mateix, en matèria de biodiversitat hi ha el [Conveni sobre la diversitat biològica del 1992](#), que també és un instrument amb caràcter vinculant.

Dins del dret internacional no vinculant trobem les declaracions de les cimeres internacionals i les resolucions d'organismes internacionals. Per exemple, la [Declaració d'Estocolm](#), del 1972, o la [Declaració de Rio sobre el medi ambient i el desenvolupament](#), del 1992.

Pel que fa a les resolucions d'organismes internacionals en matèria ambiental, cal destacar l'[Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible](#) — un instrument del dret internacional no vinculant —, que conté 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible amb les seves 169 fites, i que va ser aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides mitjançant una Resolució dictada el 2015. Aquestes fites reconeixen la necessitat que la cultura contribueixi al desenvolupament sostenible.

Figura 2. Els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Font: https://mediambient.gencat.cat/ca/05_ambits_dactuacio/educacio_i_sostenibilitat/desenvolupament_sostenible/agenda-2030-ods/que-son-els-ods/.

El 2022, l'Assemblea General de les Nacions Unides va dictar una resolució per la qual es declarava que el dret a un medi ambient net, saludable i sostenible és un dret humà i s'exhortava tots els estats a treballar junts, conjuntament amb altres actors, per implementar-lo.

2.2 EL DRET AMBIENTAL A LA UNIO EUROPEA

La Unió Europea (UE) disposa de competències compartides amb els estats membres en matèria ambiental. La normativa de la UE, especialment des dels últims anys, ha suposat un motor important de canvi quant a la protecció ambiental a l'Estat espanyol. Tanmateix, el retard en el compliment de la normativa europea ens situa com un dels països amb més procediments oberts per incompliment de la normativa ambiental europea.

La UE pot aprovar diferents tipus de normes ambientals i, segons l'instrument jurídic escollit, els seus efectes seran diferents, de manera que no tots els actes emanats per les institucions europees són de compliment obligatori a Catalunya. Entre els actes que poden adoptar les institucions de la UE en destaquen els següents:

REGLAMENTS	DIRECTIVES	COMUNICACIONS
<p>* Actes legislatius vinculants que són de compliment obligatori i directe als estats membres. No es necessita que s'aprovi normativa a Espanya o Catalunya perquè els reglaments siguin directament vinculants un cop han entrat en vigor.</p> <p>Exemple: Reglament sobre canvi climàtic</p>	<p>* Actes legislatius on s'estableixen objectius que tots els països de la UE han de complir. Tot i això, correspon a cada país elaborar la seva normativa sobre com assolir aquests objectius (normativa de transposició).</p> <p>Exemple: Directiva sobre plàstics d'un sol ús</p>	<p>* Actes no vinculants de la Comissió Europea. S'utilitzen, per exemple, per establir fulls de ruta, plans o estratègies amb contingut polític. Encara que no són de compliment obligatori, guien les actuacions de les institucions europees i els estats membres i serveixen de guia per comprendre els canvis normatius en l'àmbit de la UE que es produiran.</p> <p>Exemple: Comunicació sobre economia circular</p>

El dret ambiental que emana de la UE troba la seva fonamentació en les polítiques ambientals de la UE. El full de ruta d'aquestes polítiques ambientals està recollit en un document estratègic que es va publicar l'any 2019, el [Pacte Verd Europeu](#).

El Pacte Verd Europeu defineix les noves polítiques ambientals de la UE, en matèria de clima, energia, transport i fiscalitat, per reduir les emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle almenys un 55 % d'aquí al 2030 en comparació dels nivells del 1990.

2.3

EL DRET AMBIENTAL A L'ESTAT ESPANYOL

La **Constitució espanyola** del 1978, a l'article 45, estableix el següent:

“Tothom té dret a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, i el deure de conservar-lo.”

“Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.”

“En els termes que la llei fixi, s'establiran sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin el que es disposa en l'apartat anterior i l'obligació de reparar el dany causat.”

L'ordenament jurídic espanyol reconeix el dret a disposar d'un medi ambient adequat com un principi rector i no com un dret fonamental. En conseqüència, el dret a disposar d'un medi ambient adequat és un dels principis rectors de la política social i econòmica, i la conservació del medi ambient és una veritable finalitat transversal que ha d'inspirar l'actuació de totes les autoritats públiques. El reconeixement, el respecte i la protecció d'aquest dret, doncs, han d'informar la legislació, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics d'acord amb la Constitució espanyola.

Els drets fonamentals són aquells drets declarats per la Constitució que gaudeixen del màxim nivell de protecció. Són uns drets inalienables, inviolables i irrenunciables.

Les competències en matèria de medi ambient estan repartides entre l'Estat, les comunitats autònomes i els ens locals. El règim de distribució de les competències s'estableix al títol VIII de la Constitució espanyola.

El dret constitucional marca les bases del desenvolupament normatiu necessari per a la protecció ambiental efectiva a través de diferents normatives de dret administratiu, civil, penal o laboral. El dret ambiental té un caràcter horitzontal, de manera que s'integra en la resta d'àmbits del dret.

Pel que fa als tipus de normes que es poden aprovar a l'Estat espanyol en l'àmbit ambiental, cal destacar-ne les següents:

Lleis	Són aprovades pel Congrés dels Diputats i el Senat espanyol. Si les lleis regulen aspectes que afecten els drets fonamentals i les llibertats públiques, d'acord amb l'article 81 de la Constitució espanyola, han de ser lleis orgàniques, i per aprovar-les cal la majoria absoluta al Congrés dels Diputats.
Reglaments	Són aprovats pels poders executius i tenen un rang jurídic inferior al de les lleis, és a dir, són jeràrquicament inferiors. Per tant, estan supeditats a les normes amb rang de llei i han de ser dictats quan aquestes normes de rang superior ho requereixin per ser completes o per ser desplegades degudament. Es poden anomenar decrets, reials decrets o ordres ministerials.

2.4 EL DRET AMBIENTAL A CATALUNYA

D'acord amb la [Constitució espanyola](#) i l'[Estatut d'autonomia de Catalunya](#), la Generalitat té competència compartida amb l'Estat en matèria de gestió ambiental i competències pròpies per establir normes addicionals de protecció ambiental.

Així doncs, a banda de la legislació estatal en matèria ambiental, existeix normativa autonòmica catalana que desplega el dret ambiental estatal a Catalunya o que estableix regulacions de protecció ambiental addicionals.

El Parlament de Catalunya té potestat legislativa i, per això, pot aprovar lleis, decrets llei i decrets legislatius. En els tres casos, es tracta de normes amb rang de llei, és a dir, amb un rang superior als reglaments. El Govern de la Generalitat de Catalunya també té potestat reglamentària i pot dictar reglaments, és a dir, normes subordinades a les normes amb rang de llei.

2.5 DRET AMBIENTAL ALS ENS LOCALS

D'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els ens locals de Catalunya tenen competències pròpies en matèria de formulació i gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible.

Així mateix, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, concreta que els municipis, entre d'altres, exerceixen competències pròpies en matèria de medi ambient urbà. En concret, pel que fa als parcs i els jardins públics, a la gestió dels residus sòlids urbans i a la protecció contra la contaminació acústica, lumínica i atmosfèrica a les zones urbanes.

Aquesta atribució de competències s'especifica i es delimita a la legislació sectorial que regula cada àmbit objecte de regulació ambiental. Per exemple, en matèria de residus, la normativa estatal que els regula estableix que els ens locals tenen un seguit de competències quant als residus de competència municipal. En particular, els ens locals han de prestar serveis de recollida, transport i tractament dels residus domèstics, aprovar en determinats supòsits programes de residus i exercir la potestat de vigilància i sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

Els ens locals tenen potestat reglamentària i, per tant, concreten les seves competències mitjançant l'aprovació d'ordenances, que són normes amb rang de reglament.

2.6 LA JERARQUIA NORMATIVA

El principi de jerarquia normativa que opera en el dret ambiental — tot i que és la mateixa per a la resta de branques del dret — estableix la relació entre les diferents normes.

La jerarquia pot determinar la invalidesa d'una norma si vulnera les disposicions d'una altra norma considerada superior.

El sistema de jerarquia de les normes i les lleis a l'Estat espanyol és el següent:

- * Constitució espanyola.
- * Els diferents reglaments i directives de la UE quan siguin directament aplicables i no tinguin necessitat de transposició a l'ordenament espanyol.
- * Jeràrquicament, segueixen tots els tractats internacionals que hagin estat degudament ratificats per l'Estat espanyol.
- * En el mateix ordre, segueixen totes aquelles lleis que emanin de les Corts Generals, com és el cas de les lleis orgàniques i les lleis ordinàries.
- * A continuació, les normes amb rang de llei, les quals emanen del poder executiu o el govern mitjançant un reial decret llei o un reial decret legislatiu.
- * Finalment, en la jerarquia normativa hi ha tots els reglaments dictats pel Govern espanyol, com és el cas de les ordres de comissions delegades, els reials decrets, les ordres ministerials, les instruccions i les circulars, entre d'altres.
- * Juntament amb tot això, es pot afegir a aquesta piràmide de normes jeràrquiques totes les lleis i reglaments que hagin dictat les comunitats autònomes.

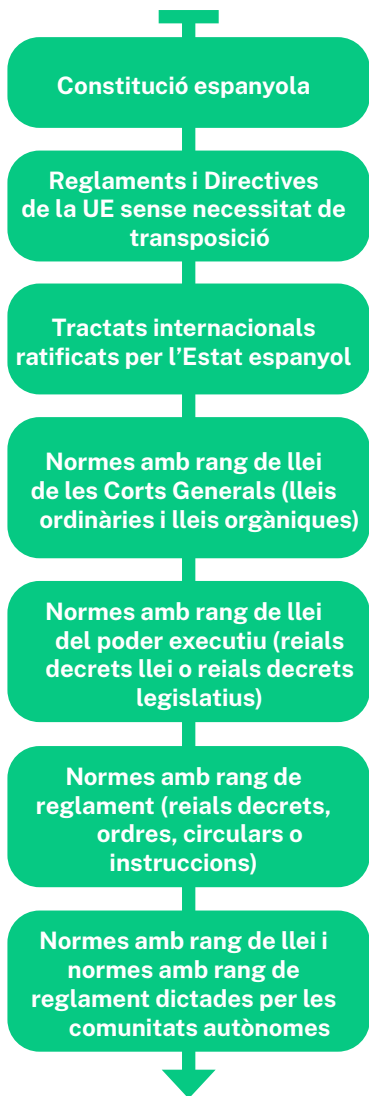

Figura 3. La jerarquia normativa.

Font: elaboració pròpia.

Pel que fa a les lleis i les normes dictades per les comunitats autònomes, la jerarquia de les lleis autonòmiques i generals depèn de diversos principis, com és el cas de l'especialitat, la qual preval sobre una llei general. De la mateixa manera, també preval la matèria que reguli el mateix rang de la norma.

D'altra banda, dins de totes les lleis de la jerarquia normativa hi ha totes les disposicions que dicten les diferents entitats locals, com és el cas de les diputacions i els ajuntaments, com ara les ordenances i els bans⁵ de caràcter reglamentari, per la qual cosa no poden contravenir cap norma o llei considerada de rang superior.

Cal assenyalar la primacia del dret de la UE, que exigeix adaptar el dret nacional a allò que ha estat dictat pel dret de la Unió i, per tant, transposar les directives a l'ordenament jurídic intern de cada país i fer prevaler el contingut dels reglaments europeus per sobre de les lleis nacionals que els contradiguin.

⁵. Una ordenança és una disposició reglamentària de caràcter general dictada per una administració local en l'àmbit de les seves competències. Un ban és un acte dictat per un alcalde amb la finalitat de fer un recordatori a la població de l'obligació del compliment dels deures ciutadans continguts en disposicions generals, aclarir les normes que contenen o fer convocatòries populars amb motiu d'esdeveniments ciutadans.

2.7 ELS PRINCIPIS DEL DRET AMBIENTAL

El dret ambiental ha de ser interpretat segons marquen el costum, els principis generals del dret i la jurisprudència dictada pels tribunals.

La jurisprudència és el conjunt de sentències i altres decisions judicials que dicten els tribunals de justícia. En l'àmbit del dret ambiental, es dicten sentències quan s'interposen demandes i recursos en via judicial per motiu de l'incompliment del dret ambiental.

Els principis del dret ambiental són un seguit de premisses de caràcter jurídic que han d'impregnar i orientar la normativa ambiental a fi que sigui veritablement efectiva amb vista a la protecció ambiental.

Destaquen per la seva importància els següents:

Principi de prevenció

Davant d'una amenaça que podria generar un dany ambiental futur, cal prendre totes les mesures necessàries per evitar que es produeixi.

Principi de precaució

En cas que no hi hagi consens científic sobre si una determinada política o acció pot causar o no danys a les persones o al medi ambient, no s'hauria de dur a terme.

Principi de qui contamina paga

Un operador que causi danys mediambientals o que amenaci de manera imminent de causar aquests danys ha de sufragar, en principi, el cost de les mesures preventives o reparadores necessàries.

Principi de no regressió

La normativa, l'activitat de les administracions públiques i la pràctica jurisdiccional no poden implicar una rebaixa o un retrocés quantitatiu ni qualitatiu respecte dels nivells de protecció ambiental existents en cada moment, llevat de situacions plenament justificades basades en raons d'interès públic, i un cop fet un judici de ponderació entre els diferents béns jurídics que puguin entrar en contradicció amb l'ambiental.

2.8

ÀMBITS OBJECTE DE REGULACIÓ

Tot i la dispersió normativa i la transversalitat que caracteritzen el dret ambiental, és possible sistematitzar-lo en funció dels sectors sobre els quals es projecta prioritàriament. És a dir, és possible distingir cinc àmbits objecte de regulació ben definits en funció de la problemàtica ambiental que es pretén remeiar.

Aquests àmbits són:

- * La protecció de la biodiversitat
- * La prevenció i el control de la contaminació
- * El canvi climàtic
- * La transició energètica
- * L'economia circular

A continuació s'exposen els principals trets característics de cadascuna d'aquestes normatives sectorials.

2.8.1. LA PROTECCIÓ DE LA BIODIVERSITAT

En l'àmbit internacional, els principals tractats que marquen l'enfocament global de la protecció de la biodiversitat són el [Conveni de Nacions Unides sobre la diversitat biològica](#), la [Convenció sobre el comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres \(CITES\)](#) i el [Marc global per a la diversitat biològica de Kunming-Montreal](#) recentment adoptat a la 15a Conferència de les parts del Conveni de Nacions Unides sobre la diversitat biològica .

Considerant l'alarmant pèrdua de biodiversitat en els darrers anys, la UE disposa de polítiques ambientals i de normes de dret ambiental

per a la seva protecció. En concret, la UE va publicar el 2020 l'[Estratègia sobre biodiversitat per al 2030](#), un ampli i ambiciós pla a llarg termini per protegir la natura i capgirar la degradació dels ecosistemes. Juntament amb aquesta planificació, la UE ha aprovat normes que també contribueixen a la protecció de la biodiversitat i a fer front a la seva degradació, com ara la [Directiva sobre aus](#) i la [Directiva sobre hàbitats](#), la [Directiva marc sobre l'aigua](#), la [Directiva marc sobre l'estratègia marina](#) i altres normes en els àmbits de la contaminació, les espècies exòtiques invasores i el canvi climàtic.

La Directiva sobre aus i la Directiva sobre hàbitats han impulsat en els estats membres de la UE la creació d'espais protegits amb règims de protecció ambiental especials en els quals s'estableixen quines activitats es poden dur a terme en aquests espais, quines no i quines requereixen un permís especial atenent la necessitat de protecció ambiental de l'espai natural.

També en l'àmbit de la UE, la Comissió Europea ha proposat per aprovar-lo un [Reglament europeu sobre la restauració de la natura](#), que recollirà objectius de restauració de la natura jurídicament vinculants per donar una resposta efectiva a l'alarmant crisi de pèrdua de biodiversitat que afecta Europa. La imminent aprovació d'aquesta proposta de reglament comportarà la creació d'un nou règim jurídic europeu de restauració de la natura — fins avui inexistent —, així com l'inici d'una nova etapa en la protecció i la restauració de la natura en l'àmbit de la UE.

En l'àmbit estatal, el [Pla estratègic del patrimoni natural i de la biodiversitat per al 2030](#) és un instrument de planificació que pretén desenvolupar l'aplicació de la legislació estatal de protecció del patrimoni natural i de la biodiversitat establint fites, objectius i accions per promoure la conservació, l'ús sostenible i la restauració del patrimoni natural i la biodiversitat. La protecció de la biodiversitat té la seva base a l'article 45 de la Constitució espanyola, que estableix

que els poders públics han de vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals a fi de defensar i restaurar el medi ambient.

En l'àmbit català, el 2018 es va aprovar l'**Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya per al 2030**, una planificació

	INTERNACIONAL	UNIÓ EUROPEA
La protecció de la biodiversitat i del patrimoni natural, i els espais protegits	<p>Convenció sobre el comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres (CITES)</p> <p>Conveni de Nacions Unides sobre la diversitat biològica</p> <p>Marc global per a la diversitat biològica de Kunming-Montreal</p>	<p>Directiva 79/409/CEE, relativa a la conservació de les aus silvestres</p> <p>Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestre</p>
La protecció dels boscos		<p>Directiva 1999/105/CE del Consell, de 22 de desembre de 1999, sobre la comercialització de materials forestals de reproducció</p>
La protecció de les aigües interiors, de les costes, del medi marí i de les zones humides		<p>Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües</p> <p>Directiva 2008/56/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de juny de 2008, per la qual s'estableix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí</p>

estratègica que defineix el full de ruta de les polítiques de conservació de la natura a Catalunya.

La normativa principal que regula la protecció de la biodiversitat en l'àmbit de la UE, estatal i català és la següent:

ESPANYA	CATALUNYA
<p>Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat</p>	<p>Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals</p> <p>Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals</p>
<p>Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, i normativa que la desplega</p>	<p>Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya</p>
<p>Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes</p> <p>Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües</p> <p>Reial decret 435/2004, de 12 de març, pel qual es regula l'Inventari nacional de zones humides</p> <p>Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí</p>	<p>Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya</p> <p>Llei 8/2020, de 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral</p>

2.8.2. LA PREVENCIÓ I EL CONTROL DE LA CONTAMINACIÓ

La qualitat de l'aire és considerada un dels grans reptes sanitaris mundials, per raó de la importància de la contaminació de l'aire com a risc ambiental important per a la salut. Durant les darreres dècades s'ha produït a Europa una reducció substancial de les emissions de molts contaminants atmosfèrics, fet que ha tingut repercussió en la millora de la qualitat de l'aire. Tot i això, les concentracions d'alguns contaminants atmosfèrics continuen sent massa altes, i els problemes de qualitat de l'aire persisteixen. Però la nostra petjada ambiental va més enllà de la contaminació de l'aire i, per aquest motiu, el dret ambiental també regula la contaminació de l'aigua i del sòl, que, a banda d'un greu impacte ambiental, també representa un gran risc per a la salut.

	UNIÓ EUROPEA
La contaminació atmosfèrica	<p>Directiva 2004/107/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics a l'aire ambient</p> <p>Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa</p>

Atesa la importància de combatre la contaminació de l'aire, l'aigua i el sòl, la UE va aprovar el [Pla d'acció per la contaminació zero per a l'aire, l'aigua i el sòl](#). En l'àmbit estatal es va aprovar el 2019 el [I Programa nacional de control de la contaminació atmosfèrica](#), a fi de complir els compromisos adquirits de reducció de contaminants atmosfèrics establerts per la [Directiva 2284/2016, de 14 de desembre de 2016, relativa a la reducció de les emissions nacionals de determinats contaminants atmosfèrics](#). A Catalunya es va aprovar el 2015 el [Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire, Horitzó 2020](#). Aquesta planificació és obsoleta i, actualment, s'està treballant en l'aprovació del [nou Pla de la qualitat de l'aire de Catalunya](#).

Hi ha diversa normativa sectorial ambiental que regula la prevenció i el control de la contaminació:

ESPANYA	CATALUNYA
Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera	Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric

	UNIÓ EUROPEA
La contaminació de les aigües	<p>Directiva 91/271/CEE del Consell, de 21 de maig de 1991, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes</p> <p>Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües</p> <p>Directiva 2006/7/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de febrer de 2006, relativa a la gestió de la qualitat de les aigües de bany</p> <p>Directiva 2008/105/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa a les normes de qualitat ambiental en l'àmbit de la política d'aigües</p> <p>Directiva (UE) 2020/2184 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2020, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà</p>
La contaminació dels sòls	<p>Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre del 2008, sobre els residus</p>

ESPANYA	CATALUNYA
<p>Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües</p> <p>Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes</p> <p>Reial decret 817/2015, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen els criteris de seguiment i avaluació de l'estat de les aigües superficials i les normes de qualitat ambiental</p> <p>Reial decret 1341/2007, d'11 d'octubre, sobre la gestió de la qualitat de les aigües de bany</p>	<p>Decret 83/1996, de 5 de març, sobre mesures de regularització d'abocaments d'aigües residuals</p> <p>Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya</p>
<p>Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular (títol VIII)</p>	<p>Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus</p>

	UNIÓ EUROPEA
La contaminació acústica i les noves modalitats de contaminació	

ESPANYA

CATALUNYA

Reial decret 1066/2001, de 28 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix condicions de protecció del domini públic radioelèctric, restriccions a les emissions radioelèctriques i mesures de protecció sanitària davant d'emissions radioelèctriques

Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll

Llei 15/2010, de 10 de desembre, de prevenció de la contaminació lumínica i del foment de l'estalvi i l'eficiència energètics derivats d'instal·lacions d'il·luminació

Decret 148/2001, de 29 de maig, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació

Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

Llei 6/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica

2.8.3. EL CANVI CLIMÀTIC

L'acció contra el canvi climàtic suposa un gir radical en l'operativitat del dret ambiental. El canvi climàtic és un fenomen relativament “nou” que recentment ha generat l'aparició de normativa inspirada en els acords internacionals i en la normativa de la UE sobre el canvi climàtic. La particularitat d'aquest nou règim jurídic del canvi climàtic és que no només intervé en l'activitat econòmica per combatre el canvi climàtic, sinó que, a més, pretén canviar el mateix model econòmic i productiu incidint també en les seves fonts d'energia. L'objectiu és assolir una economia circular i descarbonitzada basada en un model energètic sostenible i verd.

En el pla internacional, la governança climàtica internacional es duu a terme a través de les conferències anuals (COP) de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (CMNUCC), en les quals s'adopten tractats internacionals vinculants, tot i que també es formulen instruments jurídics de *soft law* que serveixen per orientar les polítiques i les mesures internacionals en matèria de canvi climàtic i per establir estàndards mínims de diligència empresarial (com ara els Objectius de Desenvolupament Sostenible).

L'**Acord de París**, adoptat a la vint-i-unena COP celebrada l'any 2015 a la capital francesa, és un tractat internacional jurídicament vinculant per als estats signants que va instaurar el nou règim jurídic internacional del canvi climàtic. Aquest tractat internacional es va adoptar amb l'objectiu de reforçar la resposta mundial a l'amenaça del canvi climàtic, en el context del desenvolupament sostenible i dels esforços per erradicar la pobresa, i amb aquestes finalitats:

- * Mantenir l'augment de la temperatura mitjana mundial per sota de 2 °C pel que fa als nivells preindustrials, i continuar els esforços per limitar aquest augment de la temperatura a 1,5 °C.
- * Augmentar la capacitat d'adaptació als efectes adversos del canvi climàtic i promoure la resiliència climàtica i un desenvolupa-

ment amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

* Situar els fluxos financers a un nivell compatible amb una trajectòria que condueixi a un desenvolupament resilient al clima i amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

Tant l'Estat espanyol com la UE han signat l'Acord de París, amb la qual cosa s'han compromès a la consecució d'uns objectius climàtics. En l'àmbit de la UE, es pretén complir aquests compromisos adquirits mitjançant l'aprovació d'estratègies i normes destinades a la reducció de les emissions a tota la UE i a l'adaptació als efectes negatius del canvi climàtic. La UE no només pretén la mitigació del canvi climàtic — a curt i mitjà termini — i l'adaptació a aquest canvi, sinó que també centra els seus esforços en la descarbonització de l'economia i l'assoliment de la neutralitat climàtica per a l'any 2050 (un balanç net de zero emissions per aquesta data) — i enfoca la seva normativa ambiental també en aquest sentit. En l'àmbit estatal, les polítiques i la normativa de la UE s'han traduït, entre altres canvis normatius, en l'aprovació d'una llei marc climàtica estatal.

A Catalunya també s'ha aprovat una llei climàtica de caràcter autònom, però des de fa anys s'han anat modificant les polítiques existents per adaptar-les a la nova realitat climàtica, a la vegada que s'han desenvolupat nous instruments per abordar la problemàtica. El [Pla de l'energia i el canvi climàtic 2012-2020 \(PECAC 2020\)](#) va articular una part molt important de la política d'acció climàtica adreçada pel Govern a mitjà termini. El Pla marc de mitigació del canvi climàtic 2008-2012 va ser el primer instrument que va tractar el canvi climàtic de manera coordinada i integrada a Catalunya. Per adreçar els impactes del canvi climàtic, es va adoptar la primera Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic (ESCACC) 2013-2020, i actualment la planificació en aquest àmbit que és vigent és l'[Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic 2021-2030](#).

Els programes, els plans i les estratègies dedicats a la lluita contra el canvi climàtic han representat eixos estratègics de la política

d'acció climàtica de Catalunya, si bé no tenen un caràcter normatiu vinculant. Amb l'adopció de la [Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic](#), es reforcen els objectius i les actuacions previstes en aquests instruments i s'estableix un marc jurídic estratègic de referència en matèria de canvi climàtic de compliment obligatori per tots els actors implicats. Entre altres qüestions, la llei regula com s'ha d'incloure el vector climàtic en el desenvolupament de les polítiques sectorials en àrees com l'agricultura, la ramaderia, la pesca, l'energia, l'habitatge, l'urbanisme, la mobilitat, el turisme i la indústria, entre d'altres; estableix obligacions per a les empreses en matèria climàtica, i regula nous tributs ambientals. Atenent l'anterior, les normes climàtiques de cada àmbit més rellevants són:

Internacional	Acord de París del 2015
	Decisió (UE) 2016/1841 del Consell, de 5 d'octubre de 2016, relativa a la celebració, en nom de la Unió Europea, de l'Acord de París aprovat en virtut de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic
Unió Europea	Directiva UE 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables
	Reglament UE 2021/1119 del Parlament Europeu i de Consell, de 30 de juny de 2021, pel qual s'estableix el marc per aconseguir la neutralitat climàtica i es modifiquen els reglaments CE 401/2009 i UE 2018/1999 (Llei europea del clima)
Estat	Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica
Catalunya	Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic

La normativa climàtica introdueix nous conceptes i regulacions que cada cop condicionaran més la nostra societat, especialment en relació amb les energies renovables i l'eficiència energètica, la gestió dels residus, la manera en què es fabriquen els productes i es venen, i altres qüestions com la creació de nous tributs ambientals o l'obligació de calcular i comunicar la petjada de carboni.

2.8.4. LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA

El **Pacte Verd Europeu**, en el marc dels esforços per assolir la neutralitat climàtica l'any 2050 i una reducció de les emissions del 55 % el 2030, preveu polítiques europees enfocades a la descarbonització de l'economia de la UE. La producció i l'ús d'energia representen més del 75 % de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la UE. Per tant, la descarbonització del sistema energètic de la UE és fonamental per assolir els objectius climàtics per al 2030 i l'estratègia a llarg termini de la UE per aconseguir la neutralitat en emissions de carboni per al 2050.

Segons les polítiques de la UE, el futur energètic d'Europa, que ha de comportar una economia descarbonitzada, s'ha de fonamentar en una quota cada vegada més gran d'energies renovables distribuïdes geogràficament, integrar de manera flexible diferents vectors energètics, mantenint alhora un ús més eficient dels recursos i evitant la contaminació i la pèrdua de biodiversitat. A més, el futur del sistema energètic ha de reconèixer i reforçar el paper central dels ciutadans i els consumidors. Tots aquests canvis necessaris constitueixen la transició energètica.⁶

El **paquet de mesures de la UE "Objectiu 55"** és una estratègia de la UE en matèria de transició ecològica que aborda els aspectes energètics

---

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/ALL/?uri=COM:2020:299:FIN/>
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/es/TXT/?uri=CELEX%3A52018DC0773>.

de la transició climàtica de la UE: canvis normatius a la [Directiva sobre fonts d'energia renovables](#) i la [Directiva d'eficiència energètica](#). Aquestes modificacions normatives actualment es troben en tramitació.

El [REPowerEU](#) és el pla de la Comissió Europea per independitzar Europa dels combustibles fòssils abans del 2030, mitjançant l'estalvi d'energia, la producció d'energia neta i la diversificació dels subministraments energètics — especialment per poder prescindir dels combustibles fòssils provinents de Rússia.

L'[Estratègia solar](#) de la UE estableix que per a l'any 2030 hi haurà d'haver una quota d'energies renovables del 45 %. Per assolir aquest objectiu, entre altres mesures, preveu l'adopció de disposicions normatives per garantir que tots els edificis nous estiguin preparats per a l'energia solar i per fer obligatòria la instal·lació d'energia solar en teulades en els casos següents:

- * Edificis públics i comercials nous amb una superfície útil superior als 250 m², el 2026.
- * Edificis públics i comercials existents amb una superfície útil superior als 250 m², el 2027.

D'acord amb el [Reglament \(UE\) 2018/1999, sobre la governança de la Unió de l'energia i de l'acció pel clima](#), que té com a objecte assegurar que l'[Estratègia de la Unió de l'energia de la UE](#) s'implementi de manera coordinada i coherent per assolir els objectius climàtics, regula que els països de la UE han d'establir un Pla nacional integrat d'energia i clima (PNEC) de 10 anys per al període 2021-2030. Els plans nacionals defineixen com els països de la UE tenen previst abordar cinc àmbits: l'eficiència energètica, les energies renovables, la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, les interconnexions i la recerca i la innovació.

El [Reglament \(UE\) 2021/1119, pel qual s'estableix el marc per assolir la neutralitat climàtica](#) (Llei europea del clima), estableix

un marc per assolir la neutralitat climàtica a la UE el 2050 i inclou, a més d'aquest objectiu vinculant, l'objectiu d'aconseguir unes emissions negatives a la UE a partir de llavors. També estableix un objectiu vinculant per a la UE d'una reducció interna neta de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'almenys un 55 % (pel que fa als nivells del 1990) d'aquí al 2030, i estableix un objectiu climàtic per al 2040 en un termini de sis mesos a partir del primer balanç mundial, fixat de conformitat amb l'Acord de París. Per assolir aquests objectius, la norma preveu que caldrà fer una revisió de la legislació pertinent en matèria de clima i energia, en relació, entre altres qüestions, amb les energies renovables i l'eficiència energètica.

A l'Estat espanyol es va adoptar el Marc estratègic d'energia i clima, que preveu tres peces clau: la Llei de canvi climàtic i transició energètica, el Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC) 2021-2030 i l'Estratègia de transició justa. A més, mitjançant l'Estratègia de descarbonització per al 2050, es pretén reduir, no més tard del 2050, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en un 90 % respecte al 1990. Les anteriors mesures estructurals se sustenten en diverses iniciatives de caràcter estratègic, a fi d'identificar els reptes i les oportunitats que es plantegen en els diferents àmbits sectorials i tecnològics, proporcionant una sèrie de mesures destinades a impulsar la transició energètica. Entre aquestes iniciatives destaquen el Full de ruta de l'autoconsum, el Full de ruta de l'hidrogen renovable, el Full de ruta del biogàs, el Full de ruta per al desenvolupament de l'eòlica marina i de les energies del mar a Espanya, el Full de ruta per a la gestió sostenible de les matèries primeres minerals, l'Estratègia d'emmagatzematge energètic i la Planificació de la xarxa de transport d'energia elèctrica Horitzó 2026.

Les polítiques estatals en matèria de transició energètica han inspirat canvis normatius i noves legislacions que generaran implicacions importants per a les activitats econòmiques. Aquesta

normativa encaminada a l'assoliment de la transició energètica es fonamenta, en l'àmbit estatal, en la [Llei de canvi climàtic i transició energètica](#) i, en l'àmbit autonòmic, en la [Llei catalana del canvi climàtic](#).

Les normes en matèria de transició energètica de cada àmbit més rellevants són:

Internacional	Acord de París
	Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables
Unió Europea	Reglament (UE) 2018/1999, d'11 de desembre de 2018, sobre la governança de la Unió de l'energia i de l'acció pel clima
	Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE, i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE
Estat	Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica
Catalunya	Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic

2.8.5. L'ECONOMIA CIRCULAR

Segons la [Llei de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), l'economia circular es defineix com un sistema econòmic en el qual els productes, els materials i altres recursos de l'economia duren el màxim temps possible, potenciant el seu ús eficient en la producció i el consum, reduint l'impacte mediambiental del seu ús i també reduint al mínim els residus i l'alliberament de substàncies perilloses en totes les fases del cicle de vida, si s'escau, mitjançant l'aplicació de la jerarquia de residus.

El model econòmic actual, encara basat en el model lineal “extreure-fabricar-usar-llançar”, ocasiona que la nostra petjada ecològica sigui insostenible. Només tenim una Terra, però el 2050 el consum mundial serà l'equivalent al de tres planetes, tal com indica el [nou Pla d'acció per a l'economia circular de la Unió Europea \(2020\)](#).

Per això, el sistema econòmic s'ha de transformar cap a un model circular, en el qual els productes, els materials i altres recursos de l'economia durin el màxim temps possible, potenciant-ne l'ús eficient en la producció i el consum, reduint l'impacte mediambiental del seu ús i també reduint al mínim els residus i l'alliberament de substàncies perilloses en totes les fases del cicle de vida, i en el qual s'apliqui la jerarquia de residus.

La transició cap a una economia circular ha d'abordar el disseny dels productes, ja que el 80 % dels impactes mediambientals dels productes es determinen en la fase de disseny i molts productes no es poden reutilitzar, reparar o reciclar fàcilment, i, en molts casos, estan concebuts per a un sol ús. Per això, recentment la UE va iniciar una reforma integral de la normativa de productes mitjançant la [proposta d'un nou Reglament sobre disseny ecològic per a productes sostenibles \(2022\)](#).

La proposta es basa en la [Directiva sobre disseny ecològic](#), que actualment només cobreix els productes relacionats amb l'energia⁷ i pretén crear un marc jurídic vinculant que inclogui requisits de disseny ecològic per a la gran majoria de productes de la UE. Els requisits es refereixen als aspectes següents: la durabilitat, la reutilitzabilitat, l'actualitzabilitat i la reparabilitat dels productes; la presència de substàncies que inhibeixen la circularitat; l'eficiència quant a l'ús d'energia i recursos; el contingut reciclat; la refabricació i el reciclatge; la petjada de carboni i la petjada ecològica, i els requisits d'informació, com un passaport digital dels productes.

Així mateix, l'economia circular també depèn dels residus que es generen i la gestió que se'n fa. La generació de residus derivada de totes les activitats econòmiques i la seva generació no deixa d'augmentar a la UE. En aquest sentit, la legislació de residus estableix cauteles per gestionar adequadament els residus, a fi de protegir el medi ambient i la salut. Així mateix, amb l'objectiu de fer un ús eficient dels recursos, els residus s'han de gestionar d'acord amb la jerarquia de residus, segons la qual la prevenció dels residus hauria de ser la peça clau del sistema.

El dret ambiental actual quant a la gestió dels residus es basa en les polítiques europees d'economia circular. Per impulsar l'economia circular en el context actual de transició ecològica, l'any 2015 la UE va elaborar el primer [Pla d'acció per una economia circular a Europa](#), que incloïa un conjunt de mesures per avançar en la transició cap a una economia circular a la UE. Per donar continuï-

---

⁷. Segons aquesta directiva, és un producte relacionat amb l'energia aquell que, una vegada introduït al mercat o posat en servei, té un impacte sobre el consum d'energia durant la seva utilització i, per tant, no només són aquells que depenen del subministrament energètic (electricitat, combustibles fòssils o altres fonts d'energia) o generen, transfereixen i mesuren aquesta energia, sinó també aquells productes que poden afectar el consum energètic dels altres productes (per exemple, finestres, etc.). Per tant, representen un percentatge elevat del consum d'energia i altres recursos naturals i ofereixen un gran potencial per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Per aquesta raó, la Comissió Europea va considerar aquests productes com a prioritaris per integrar-hi per primer cop l'ecodisseny i l'etiquetatge energètic.

tat a aquesta planificació i actualitzar el primer pla, la Comissió va adoptar el 2020 el **nou Pla d'acció per a l'economia circular** com a instrument essencial del Pacte Verd Europeu.

El **nou Pla d'acció per a l'economia circular** se centra principalment en la primera baula de la cadena de producció, és a dir, el disseny del producte, amb l'objectiu de mantenir els recursos utilitzats durant el màxim temps possible evitant que esdevinguin residus. Per això, la Comissió proposa accions — amb contingut legislatiu — que assegurin que els productes siguin més fàcils de reutilitzar, reparar i reciclar, i que incorporin materials reciclats en comptes de matèries primeres. Addicionalment, es preveuen restriccions per a aquells obstacles que impedeixen la circularitat de l'economia, com els plàstics d'un sol ús, l'obsolescència programada o la manca de reparabilitat dels béns duradors. Així mateix, es revisarà la normativa bàsica de residus, per continuar avançant en l'establiment d'objectius de reducció de residus. A més, el Pla tracta d'empoderar els consumidors afegint a la normativa un nou “dret a la reparació”.

Les polítiques europees en matèria d'economia circular es plasmen en canvis en la normativa de la UE sobre residus i productes. Pel que fa al marc normatiu europeu dels residus i de l'economia circular, cal destacar les normes següents:

- * **Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus**, que va ser modificada el 2018 en el marc de les polítiques europees d'economia circular i respecte a la qual es preveu pròximament una nova reforma.
- * **Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de desembre de 1994, sobre envasos i residus d'envasos**; també adaptada segons les noves polítiques d'economia circular el 2018, i que actualment es troba en procés d'actualització.

- * Directiva (UE) 2019/904 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, relativa a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient.
- * Proposta de reglament sobre el disseny ecològic dels productes.

Les empreses i les entitats culturals, com a consumidores de certs productes inclosos a la normativa de disseny ecològic i productes sostenibles, poden quedar afectades indirectament per la normativa relativa al disseny ecològic dels productes.

Actualment, la sostenibilitat dels productes s'aborda a través de la [Directiva 2009/125/CE, sobre disseny ecològic aplicable als productes relacionats amb l'energia](#), que es transposa a l'ordenament espanyol per mitjà del [Reial decret 187/2011, de 18 de febrer, relatiu a l'establiment dels requisits de disseny ecològic aplicables als productes relacionats amb l'energia](#). Així mateix, el Pacte Verd Europeu i el Pla d'acció preveuen la necessitat d'un nou marc sòlid i coherent que implanti la sostenibilitat dels productes, els serveis i els models de negoci, que s'anirà desplegant progressivament, tot prioritant l'abordament de productes clau. Aquest nou marc s'articula a través de les iniciatives de productes sostenibles de la Comissió i, en especial, la [proposta de reglament de productes sostenibles](#), que derogarà l'esmentada Directiva sobre disseny ecològic i estendrà l'àmbit d'aplicació a altres productes.

L'article 2.1 de la [Directiva 2009/125/CE, sobre disseny ecològic aplicable als productes relacionats amb l'energia](#), defineix producte relacionat amb l'energia com a "tot bé que, un cop introduït al mercat o posat en servei, té un impacte sobre el consum d'energia durant la seva utilització i inclou les parts que estan destinades a incorporar-se als productes relacionats amb l'energia, previstes per la mateixa directiva i introduïdes al mercat o posades en servei com a parts individuals per a usuaris finals, i el comportament mediambiental de les quals pot avaluar-se de manera independent".

La directiva introdueix els requisits de disseny ecològic a través de les mesures d'execució, i preveu també l'alternativa dels acords voluntaris o altres mesures d'autoregulació. Els productes que representin un volum significatiu de vendes, que tinguin un important impacte mediambiental i que tinguin possibilitats significatives de millora hauran d'estar coberts per una mesura d'execució o per una mesura d'autoregulació (article 15).

Actualment, s'han publicat requisits de disseny ecològic d'acord amb la [Directiva 2009/125/CE, sobre disseny ecològic aplicable als productes relacionats amb l'energia](#), de disseny ecològic per a més de 40 grups de productes, entre els quals hi ha:

- * Il·luminació
- * Calefactors i escalfadors
- * Refrigeració
- * Aspiradores
- * Rentadores i assecadores
- * Aparells d'aire condicionat i ventiladors
- * Pantalles electròniques i descodificadors de televisió
- * Aparells de cuina
- * Bombes
- * Transformadors i convertidors
- * Ordinadors i servidors
- * Equips d'imatge i so
- * Consoles de joc
- * Motors elèctrics
- * Pneumàtics

Això implica que aquestes categories de productes han de complir determinades condicions pel que fa a l'ús i l'eficiència energètica. Tot i que hi ha productes que indirectament estan relacionats amb el sector cultural, com les consoles de joc, els ordinadors i els servidors o els equips d'imatge i so, o els aparells d'il·luminació, de moment no es preveuen obligacions concretes que afectin empreses d'aquest sector.

El futur Reglament de productes sostenibles facultarà la UE per establir nous requisits de disseny ecològic per a noves categories de productes. El futur reglament amplia l'actual marc de disseny ecològic de dues maneres: en primer lloc, s'aplicarà a la gamma més àmplia possible de productes, i, en segon lloc, ampliarà l'àmbit d'aplicació dels requisits que han de complir els productes. En particular, s'establiran nous requisits per fer que els productes siguin més duradors, fiables, reutilitzables, actualitzables, reparables, més fàcils de mantenir, renovar i reciclar i eficients en l'ús de l'energia i els recursos.

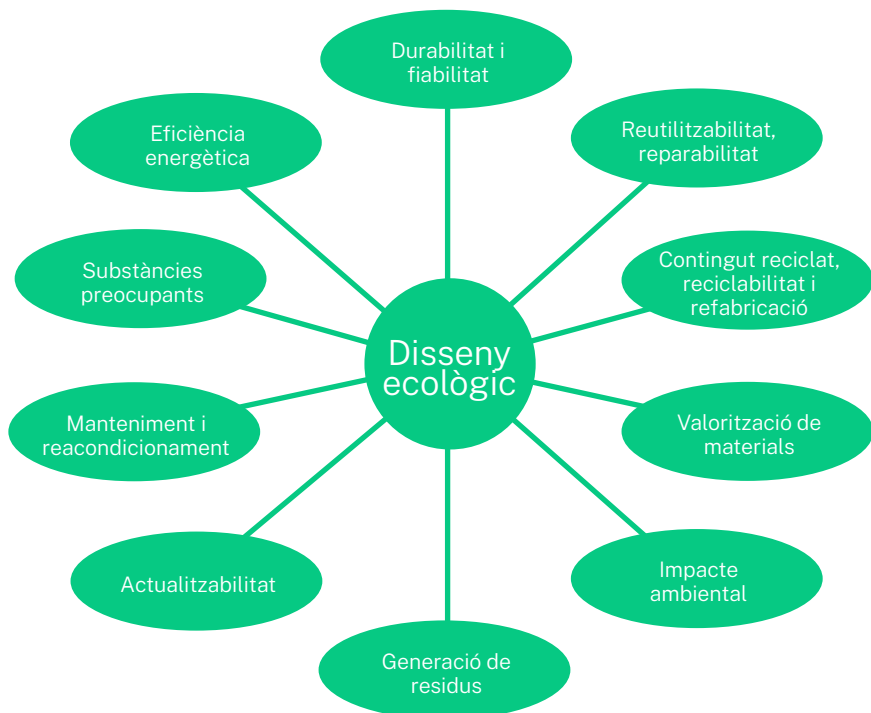

Figura 4. Aspectes als quals es refereixen els requisits de disseny ecològic de la proposta de reglament de la UE.

Font: elaboració pròpia

El **futur Reglament de productes sostenibles** també preveu la destrucció de productes de consum no venuts. En aquest cas, l'agent econòmic que rebutgi aquests productes haurà d'informar sobre el nombre de productes no venuts rebutjats cada any, els motius pels quals es rebutgen i l'entrega d'aquests productes per a la preparació de les operacions de reutilització, refabricació, reciclatge, valorització i eliminació. A través d'actes delegats de la Comissió, es podrà prohibir la destrucció dels productes de consum no venuts quan pugui tenir un impacte ambiental. Aquestes disposicions es modularan per a les pimes, en el sentit que només seran aplicables quan hi hagi proves que representen un volum substancial dels productes de consum no venuts que s'han de destruir, o quan aquestes disposicions puguin ser utilitzades per eludir la prohibició de destruir productes de consum no venuts o l'obligació de divulgació.

Entre les obligacions que afectaran les empreses, la UE pretén implantar el passaport digital per a aquells productes que es trobin dins l'àmbit d'aplicació del Reglament de productes sostenibles, que haurà d'incloure informació relativa al seu rendiment, utilització i reparació i a les substàncies preocupants presents, entre altres aspectes. A banda de fomentar la circularitat dels productes, posar a disposició del consumidor aquest tipus d'informació contribuirà a empoderar les empreses i ajudar a prendre decisions informades.

De moment, són poques les empreses i les entitats culturals afectades indirectament per la normativa de disseny ecològic, com a consumidores de productes, atès que els productes coberts per aquesta normativa són molt limitats com ara servidors i ordinadors, equips d'imatge i consoles de joc, que indirectament estan relacionats amb

determinats sectors culturals com el dels videojocs o l'audiovisual. Malgrat tot, s'espera que, amb el futur Reglament de productes sostenibles, s'ampliï la gamma de productes que hauran de complir els requisits de disseny ecològic, cosa que atorgarà més possibilitats als consumidors de comprar productes més duradors, reparables i segurs.

En l'àmbit estatal, l'estratègia “España Circular 2030”, les actuacions de la qual es concreten als plans d'acció⁸, preveu objectius i línies d'actuació per aconseguir el 2030:

- * Reduir en un 30 % el consum nacional de materials en relació amb el PIB, prenent com a any de referència el 2010.
- * Reduir la generació de residus un 15 % respecte al 2010.
- * Reduir la generació residus d'aliments a tota la cadena alimentària: un 50 % de reducció *per capita* en l'àmbit de la llar i del consum detallista i un 20 % en les cadenes de producció i subministrament a partir de l'any 2020, per contribuir, aquesta manera, a l'ODS 12.
- * Incrementar la reutilització i la preparació per a la reutilització fins a arribar al 10 % dels residus municipals generats.
- * Reduir l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle per sota dels 10 milions de tones de CO₂.
- * Millorar un 10 % l'eficiència en l'ús de l'aigua.

Quant a la normativa de residus, la normativa bàsica es troba a la recent [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#). Aquesta norma incorpora noves mesu-

---

⁸. El Pla d'economia circular 2021-2023 concreta les actuacions que cal dur a terme durant els anys vinents.

res, com ara nous objectius de prevenció de residus, l'obligació de recollir separadament noves fraccions de residus (com els biore-sidus), mesures fiscals per incentivar un menor ús dels plàstics no reciclats (impost sobre els envasos de plàstic no reutilitzables) i per desincentivar l'eliminació de residus (impost sobre el dipòsit en abocador, incineració i coïncineració), obligacions d'ús d'envasos reutilitzables en comerços d'alimentació i mesures per a la reducció de l'impacte dels productes plàstics d'un sol ús.

Quant a l'àmbit català, en els darrers anys s'han desenvolupat diferents instruments de planificació. Amb l'horitzó posat en el 2020, destaquen l'instrument bàsic, el [Programa general de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya \(PRECAT20\)](#), i, pel que fa a les infraestructures, el [Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya \(PINFRECAT20\)](#). Normativament, avui dia la gestió de residus es regula a partir del [Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus](#). No obstant això, actualment es troba en fase d'elaboració una nova norma catalana en matèria de residus, que, quan s'aprovi, substituirà el decret legislatiu esmentat.

Però la normativa de residus també afecta els aparells electrònics i informàtics, el malbaratament alimentari i els envasos, entre altres àmbits, atès que la generació de residus es produeix en tots els sectors econòmics i, en funció de les característiques dels residus, pot ser necessari desenvolupar un règim específic.

En l'àmbit local, les ordenances de residus municipals poden concretar aspectes de la gestió de residus en l'àmbit de les competències dels ens locals. D'aquí ve l'especial importància de considerar-les per comprendre les obligacions que es poden derivar d'aquest règim jurídic.

La normativa ambiental en matèria de residus i economia circular té diverses implicacions per al sector cultural que seran analit-

zades per a cada sector cultural. En particular, cal destacar que aquesta normativa determina el tipus d'envasos que es podran usar en els esdeveniments o les activitats culturals, les obligacions de recollida selectiva dels residus generats, les obligacions quant a la gestió dels aparells elèctrics i electrònics i el respecte al malbaratament alimentari.

Les normes en matèria d'economia circular de cada àmbit més rellevants són:

<p>Unió Europea</p>	<p>Proposta de Reglament sobre el disseny ecològic dels productes</p> <p>Directiva (UE) 2019/904 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, relativa a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient</p> <p>Directiva 2009/125/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, per la qual s'instaura un marc per a l'establiment de requisits de disseny ecològic aplicables als productes relacionats amb l'energia</p> <p>Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus</p> <p>Directiva 94/62/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de desembre de 1994, sobre envasos i residus d'envasos</p>
<p>Estat</p>	<p>Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular</p>
<p>Catalunya</p>	<p>Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus</p>

3. NORMATIVA AMBIENTAL APLICABLE AL SECTOR CULTURAL

Tot i trobar-se encara en ple procés d'expansió, el dret ambiental disposa ja de nombrosos instruments jurídics, és a dir, mecanismes legals que han estat desenvolupats amb l'objectiu de la protecció ambiental i que generen obligacions per als qui en són destinataris.

A continuació s'analitzen els instruments jurídics ambientals continguts a la normativa que són aplicables als sectors culturals. No es pretén fer-ne una anàlisi exhaustiva, ja que dins de cada sector hi pot haver situacions particulars no previstes per a les quals caldria una anàlisi individual, sinó que es busca oferir una orientació sobre quins aspectes de la normativa ambiental imposen requisits per a cadascun dels diferents sectors culturals.

Els àmbits de regulació i instruments jurídics ambientals que són objecte d'anàlisi són els següents:

- * Les autoritzacions, les llicències i les comunicacions prèvies
- * Els residus: marc general i règims específics aplicables als envasos i als productes elèctrics i electrònics
- * Els envasos i els productes plàstics d'un sol ús
- * El malbaratament alimentari
- * La mobilitat sostenible
- * El consum energètic
- * Els sorolls i la contaminació acústica
- * La sostenibilitat ambiental dels esdeveniments
- * Els tributs ambientals
- * El deure de divulgació d'informació ambiental
- * Les obligacions en matèria de diligència deguda
- * Els criteris ambientals en les subvencions
- * La petjada de carboni
- * Els distintius ambientals i l'etiquetatge ecològic

3.1 OBLIGACIONS ABANS DE L'INICI DE L'ACTIVITAT CULTURAL

Les administracions públiques, com a garants del medi ambient, fan un control i una prevenció ambiental de les activitats que els particulars volen dur a terme. L'objectiu de la seva intervenció és la protecció ambiental, és a dir, assegurar que l'activitat compleix uns estàndards ambientals concrets i que el seu impacte no sobrepassa els límits establerts a les normes sectorials ambientals. Fruit d'aquesta tasca de control i prevenció, abans de l'inici d'una activitat cultural, cal que aquesta activitat obtingui tots els permisos necessaris per poder funcionar de manera legal.

3.1.1. LES AUTORITZACIONS, LES LLICÈNCIES I LES COMUNICACIONS PRÈVIES

Normativa d'interès:

Europea	Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, sobre les emissions industrials (prevenció i control integrats de la contaminació)
Estatat	Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació
Catalana	Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (regula especificitats d'aquest règim d'intervenció)

Per evitar, reduir i, en la mesura que sigui possible, eliminar la contaminació derivada de les activitats de conformitat amb el principi de qui contamina paga i el principi de prevenció de la contaminació, la UE ha establert un marc general per al control de les principals activitats contaminants, donant prioritat a la intervenció administrativa a la mateixa font i facilitant un plantejament integrat de la prevenció i el control de les emissions a l'atmosfera, l'aigua i el sòl, la gestió de residus, l'eficiència energètica i la prevenció d'accidents.

L'objectiu de la UE, quan regula la intervenció integral de l'Administració ambiental amb relació a les activitats contaminants, és reduir la contaminació gràcies a la tecnologia i la racionalització de la intervenció administrativa — mitjançant la intervenció integral —, de manera que amb un sol permís ambiental es reguli cada activitat contaminant, independentment dels diferents elements de l'ambient que en puguin quedar afectats. D'aquesta manera, es redueixen els tràmits burocràtics i s'harmonitzen les diferents intervencions ambientals administratives. Si bé la UE ja va regular la intervenció administrativa ambiental, ho fa de manera integral a partir de l'aprovació de la [Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, sobre les emissions industrials \(prevenció i control integrats de la contaminació\)](#).

Segons aquesta normativa de la UE, a fi d'assegurar la prevenció i el control integrats de la contaminació, les activitats només han de poder funcionar si compten amb el permís integrat corresponent. Un cop disposin d'aquest permís, poden funcionar en les condicions particulars que s'hi hagin imposat.

El fet que les activitats contaminants es trobin subjectes a un permís i a actuar d'acord amb les condicions del seu contingut permet a l'Administració dur a terme una tasca de seguiment preventiu

de l'activitat mitjançant la realització d'inspeccions que permeten controlar si realment una activitat determinada està actuant d'acord amb el seu permís i si, per tant, s'està evitant la contaminació de l'atmosfera, les aigües i el sòl.

La transposició d'aquesta directiva a l'ordenament jurídic espanyol va donar lloc al [Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació](#). Aquesta norma representa el marc jurídic estatal en el qual s'ha de basar la intervenció integral de l'Administració ambiental per autoritzar les activitats i fer-ne un control ambiental.

En l'àmbit català, la [Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats](#), regula especificitats d'aquest règim d'intervenció.

Aquest règim d'intervenció s'aplica a totes les activitats que es recullen als annexos de les normes citades. En concret, la normativa distingeix tres règims diferents d'intervenció en funció de la potencial capacitat contaminant de cada instal·lació:

* Autorització ambiental. Cal tramitar la seva obtenció abans de l'inici de l'activitat. Es tracta de l'autorització que permet a l'Administració dur a terme un règim d'intervenció administrativa més estricte i exigir més condicions als titulars.

* Llicència ambiental. Cal tramitar la seva obtenció abans de l'inici de l'activitat. El règim de llicència ambiental implica un menor nombre d'obligacions per a l'activitat que s'hi trobi sotmesa, en contraposició a les obligacions que es deriven del fet d'estar sotmesa al règim d'autorització ambiental. A diferència de l'autorització ambiental — que cal tramitar mitjançant una sol·licitud presentada davant la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic del Departament d'Acció Climàtica,

Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya — , la llicència ambiental es tramita a partir de la presentació de la sol·licitud davant l'ajuntament que correspongui. Els ajuntaments, a través de les seves ordenances municipals, regulen el procediment administratiu d'obtenció de llicència ambiental.

* Comunicació. No cal tramitar la seva obtenció abans de l'inici de l'activitat. En aquest règim d'intervenció, la mera comunicació presentada a l'ajuntament que correspongui, amb la documentació que estableixi la normativa aplicable, acredita el compliment del règim d'intervenció ambiental d'aquestes activitats i permet l'inici de l'activitat. *A posteriori*, l'Administració pot fer comprovacions per determinar si l'activitat s'ajusta degudament a la normativa ambiental.

Un gruix molt significatiu del sector de la cultura consisteix en el que es coneix com a activitats recreatives (sales de concerts, sales de festes, discoteques, cafès teatre i cafès concert...) i espectacles públics (espectacles cinematogràfics, espectacles teatrals, espectacles d'audició i musicals, manifestacions festives de caràcter cultural i tradicional, espectacles de circ...). La intervenció administrativa en aquestes activitats culturals per al seu control ambiental es regula, en l'àmbit català, a la [Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives](#) i al [Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives](#).

Per motius ambientals i també d'ordre públic, aquesta normativa preveu una intervenció administrativa més intensa per a les activitats recreatives, els espectacles públics i els establiments de més incidència social, ja que poden afectar significativament l'entorn on s'ubiquen i els drets i els interessos de terceres persones. En concret, es preveu l'obligació d'obtenir autorització o llicència i, per tant, els titulars d'aquests permisos d'activitat han d'acreditar de manera més rigorosa el compliment de la normativa ambien-

tal i estan sotmesos a més inspeccions per part de les autoritats competents.

En aquest sentit, els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari, segons l'article 42.1 de la [Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives](#), en relació amb l'article 108 i l'apartat V.b) de l'annex I del [Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, aprovat pel Decret 112/2010, de 31 d'agost](#), són els que es duen a terme esporàdicament, en establiments oberts al públic, que tenen llicència, autorització o comunicació prèvia per a una activitat diferent de la que es pretén fer. També ho són els que es duen a terme en espais oberts al públic i altres locals que, tot i no tenir la condició d'establiment obert al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigibles per fer-hi els espectacles públics o les activitats recreatives extraordinàries esmentades.

D'acord amb el que disposa l'article 42, apartats 2 i 3, de la Llei 11/2009 esmentada i l'article 109 del seu Reglament, els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari estan sotmesos a autorització de la Generalitat, llevat que es duguin a terme en municipis de més de 50.000 habitants o amb motiu de festes i revetlles populars, o en espais oberts, de caràcter públic o privat, casos en els quals estan sotmesos a llicència municipal.

D'acord amb el que estableix l'article 29.7 de la Llei 11/2009 esmentada, no cal tramitar una llicència (llevat que les ordenances o reglaments municipals estableixin una altra cosa), però sí complir les condicions que assenyala la normativa, en els casos següents:

- * Espectacles públics i activitats recreatives de caràcter extraordinari, organitzats per l'ajuntament amb motiu de festes

i revetlles populars (amb independència de si es tracta d'un local o d'un espai obert).

* Espectacles públics i activitats recreatives de caràcter esportiu i que tenen lloc de manera esporàdica.

* Espectacles públics i activitats recreatives d'interès artístic o cultural, de capacitat reduïda, en cas que es duguin a terme ocasionalment en espais oberts o en qualsevol mena d'establiments de concurrència pública. En aquest cas, es pot establir l'obligatorietat d'una comunicació prèvia.

És un requisit previ a l'inici d'una activitat cultural comprovar si cal obtenir una autorització o llicència, o si n'hi ha prou amb la realització d'una comunicació prèvia, en funció de la tipologia d'activitat que es pretengui iniciar, sense perjudici de les autoritzacions especials que corresponguin per a activitats culturals dutes a terme dins d'espais naturals protegits.

AUTOAVALUAT

Vols iniciar una activitat cultural?

Comprova quin permís necessites per iniciar la teva activitat cultural d'acord amb els annexos de la Llei 20/2019 i la normativa específica d'espectacles públics i activitats recreatives (Llei 11/2009 i Decret 112/2010).

3.2 OBLIGACIONS EN EL CURS DE L'ACTIVITAT CULTURAL

3.2.1. ELS RESIDUS: MARC GENERAL I RÈGIMS ESPECÍFICS APLICABLES ALS PRODUCTES ELÈCTRICS I ELECTRÒNICS

Normativa d'interès:

Europea	Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives
Estatal	Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular
	Reial decret 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics
Catalana	Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus

La normativa de residus pretén prevenir i reduir la generació de residus i els impactes que provoca la seva generació i gestió, així com la reducció de l'ús de recursos i la millora de l'eficiència del seu ús. La finalitat darrera és protegir el medi ambient i la salut, i dur a terme una transició cap a una economia circular baixa en carboni.

La generació de residus en el sector cultural es pot produir, per exemple, quan se celebren esdeveniments o es gestionen cinemes o teatres on se serveixen aliments envasats, quan s'utilitzen ordinadors a les oficines i aquests aparells finalitzen la seva vida útil, o quan després d'una representació artística o un concert els elements d'escenografia ja no poden tornar a ser usats. Per tant, els sectors culturals, en la mesura que duen a terme activitats que generen residus, estan

afectats per la normativa de residus i l'han de complir.

La **Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre els residus i per la qual es deroguen determinades directives**, va ser incorporada a l'ordenament jurídic espanyol per mitjà de la **Llei/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular**. Així mateix, atès que en l'àmbit català la normativa actual es troba en procés de modificació i, actualment, no inclou cap aspecte diferencial respecte a la normativa estatal que pugui afectar el sector cultural, s'analitzarà específicament la norma estatal.

La **Llei/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular**, té per objecte regular el règim jurídic de la prevenció, la producció i la gestió de residus, inclòs l'establiment instruments econòmics aplicables en aquest àmbit, i el règim jurídic aplicable als sòls contaminats. Així mateix, regula el règim jurídic aplicable a la posada al mercat de productes en relació amb l'impacte en la gestió dels seus residus, en particular, amb relació als productes plàstics d'un sol ús.

a) El concepte de residu i la jerarquia de residus

Determinar quan ens trobem davant d'un residu és fonamental perquè d'aquest fet en dependrà si s'ha d'aplicar la normativa de residus. La Directiva de residus (article 3.1) defineix *residu* com “qualsevol substància o objecte del qual el seu posseïdor es desprengui o tingui la intenció o l'obligació de desprendre's”. Aquesta definició va ser incorporada a la normativa estatal i catalana.

El concepte de residu, encara que és clau i necessari per determinar quan és aplicable la normativa de residus, és complex

i relatiu, atès que depèn de la conducta del posseïdor: quan aquesta persona es desprengui o tingui la intenció o l'obligació de desprendre's d'una substància o objecte, som davant un residu i és aplicable la normativa de residus.

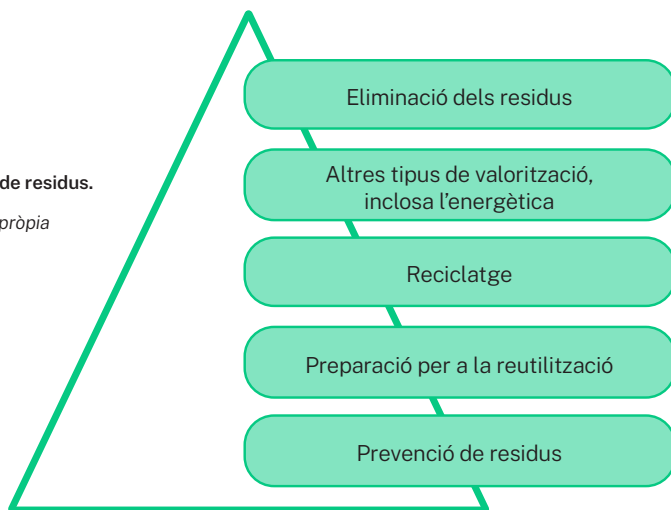
Residu o no residu?

Per exemple: no serien residus els llibres no venuts en bon estat que són objecte de devolució a les editorials per vendre'ls en un mercat de segona mà.

Un altre element bàsic de la normativa de residus és el principi de la jerarquia de residus. Aquest principi persegueix dissociar la relació que hi ha entre el creixement econòmic i la producció de residus. Segons el mateix principi, són prioritàries, per aquest ordre, les actuacions següents: prevenció de residus, preparació per a la reutilització, reciclatge, altres tipus de valorització, inclosa l'energètica, i, finalment, eliminació dels residus.

Figura 5. AJerarquia de residus.

Font: elaboració pròpia

b) La prevenció de residus i la reutilització

La [Llei/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#) té com un dels seus objectius reduir la generació de residus el 2030 en un 15 % respecte als generats el 2010. Per això, les autoritats públiques han d'adoptar mesures amb la finalitat de promoure models de producció i consum sostenible i circulars, fomentar la reutilització, en particular, per als envasos i la reparació, i fomentar la venda de productes a granel o el consum d'aigua potable mitjançant fonts o envasos reutilitzables (article 18). Aquestes obligacions no es dirigeixen directament als particulars ni, per tant, als sectors culturals objecte d'aquesta guia, però han de ser desenvolupades per mitjà de normes reglamentàries que sí que podrien establir obligacions que podrien afectar-los. Per exemple, el Reial decret 1055/2022, de 27 de desembre, d'envasos i residus d'envasos, desenvolupa l'article 18 esmentat quant a l'establiment d'obligacions en matèria de reutilització d'envasos i estableix mesures que afecten els promotors d'esdeveniments festius, culturals o esportius (es concreten a l'apartat 3.2.2 d'aquesta guia).

c) Obligacions relatives a la producció, l'emmagatzematge i la gestió dels residus

Els titulars de les activitats culturals, com poden ser els promotors, tenen la consideració de productors de residus, atès que la seva activitat produeix residus. En conseqüència, han de separar els residus en origen i acreditar la seva gestió davant l'entitat local, o acollir-se al sistema que l'entitat local pot haver establert a les seves ordenances en el cas dels residus no perillosos. La seva responsabilitat finalitza quan els lliuren en els termes previstos a les ordenances locals i la resta de la normativa aplicable. També se'n pot encarregar la gestió a un gestor autoritzat, o gestionar-los en origen.

Així mateix, en la mesura que són productors de residus, estan obligats a complir determinats requisits d'informació i d'emmagatzematge per evitar danys al medi ambient o permetre'n i facilitar-ne la gestió (articles 20 i 21 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular).

Atès que els residus domèstics i, segons el cas, comercials no perillosos són responsabilitat de les entitats locals, aquestes entitats poden establir com s'han de gestionar els residus generats en les activitats que es duen a terme en el seu àmbit territorial. Per això, a més dels requisits que s'esmenten a continuació, cal tenir en compte la normativa local aplicable.

OBLIGACIONS RELATIVES A LA PRODUCCIÓ, L'EMMAGATZEMATGE I LA GESTIÓ DELS RESIDUS	Destinatari
* Identificar els residus, abans del lliurament per a la seva gestió, i, en cas que siguin residus perillosos, determinar-ne les característiques de perillositat.	Titulars d'activitats culturals
* Subministrar a les empreses autoritzades per dur a terme la gestió de residus la informació necessària per al tractament adequat.	Titulars d'activitats culturals
* Proporcionar a les entitats locals informació sobre els residus que els lliurin quan presentin característiques especials, que puguin produir trastorns en el transport, la recollida, la valorització o l'eliminació.	Titulars d'activitats culturals
* Informar immediatament l'Administració ambiental competent en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos o d'aquells que per naturalesa o quantitat puguin danyar el medi ambient.	Titulars d'activitats culturals

* Altres obligacions establertes a les ordenances municipals (com, per exemple, el deure d'elaborar plans de prevenció dels residus).	Titulars d'activitats culturals
* Disposar d'una zona habilitada i identificada per a l'emmagatzematge correcte dels residus que tinguin les condicions adequades d'higiene i seguretat mentre es trobin en el seu poder. En cas d'emmagatzematge de residus perillosos, aquests residus han d'estar protegits de la intempèrie i amb sistemes de retenció d'abocaments i vessaments.	Titulars d'activitats culturals
* No barrejar residus no perillosos si això en dificulta la valorització.	Titulars d'activitats culturals
* No barrejar ni diluir els residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials	Titulars d'activitats culturals

d) La recollida separada

La [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), disposa que s'han de recollir separadament les fraccions de residus següents (article 25):

- * Paper, metalls, plàstic i vidre
- * Bioresidus
- * Residus tèxtils abans del 31 de desembre de 2024
- * Olis de cuina usats abans del 31 de desembre de 2024
- * Residus domèstics perillosos abans del 31 de desembre de 2024

- * Residus voluminosos (residus de mobles i estris) abans del 31 de desembre de 2024
  - * Altres fraccions de residus determinades reglamentàriament
- e) Fluxos específics de residus: obligacions relacionades amb els residus d'aparells elèctrics i electrònics**

A més de la normativa general de residus, hi ha normativa que és aplicable específicament segons el tipus de residu. Aquest és el cas dels residus d'aparells elèctrics i electrònics que es poden usar a les oficines de les empreses que componen els sectors culturals, com ara editorials, llibreries i estudis de disseny de videojocs, i també a cinemes, teatres i museus.

Segons la normativa aplicable a Espanya — el [Reial decret 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics](#) —, es consideren residus d'aparells elèctrics i electrònics els procedents de llars particulars o de fonts comercials, industrials, institucionals i d'un altre tipus que, per la seva naturalesa i quantitat, siguin similars als procedents de llars particulars. Per exclusió, els no domèstics tenen la consideració de professionals. A l'annex I d'aquesta norma s'especifiquen les categories i les subcategories de residus considerats residus d'aparells elèctrics i electrònics.

Respecte als residus d'aparells elèctrics i electrònics, cal destacar les obligacions següents:

Prevenició de residus d'aparells elèctrics i electrònics

Els usuaris d'aparells domèstics i professionals, quan sigui possible, han de destinar els aparells usats a un segon ús mitjançant el lliurament a entitats socials sense ànim de lucre que puguin donar un segon ús als aparells, als establiments dedicats al mercat de segona mà, o a través d'altres vies de lliurament per a la reutilització i l'allargament de la vida útil dels productes (article 13).

Les obligacions dels usuaris d'aparells elèctrics i electrònics

Quan no sigui procedent la reutilització perquè l'aparell és inutilitzable, per manca de components essencials o per danys estructurals difícils de reparar, entre altres causes, els usuaris d'aparells elèctrics i electrònics els han de lliurar com a residus seguint el que estableix el [Reial decret 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics](#).

Els residus d'aparells elèctrics i electrònics no poden ser abandonats a la via pública o lliurats a operadors o gestors no registrats. En particular, poden recollir aquests residus els ens locals, els distribuïdors i els productors d'aparells elèctrics i electrònics i els gestors de residus autoritzats.

AUTOAVALUAT

Quines són les teves obligacions relatives a la producció, l'emmagatzematge i la gestió dels residus?

Si ets el titular d'una activitat cultural i produeixes residus, estàs obligat a:

★ Recollir separatament les fraccions de residus següents:

1. Paper, metalls, plàstic i vidre.
2. Bioresidus
3. Residus tèxtils abans del 31 de desembre del 2024.
4. Olis de cuina usats abans del 31 de desembre de 2024.
5. Residus domèstics perillosos abans del 31 de desembre del 2024.
6. Residus voluminosos (residus de mobles i estris) abans del 31 de desembre del 2024.
7. Altres fraccions de residus determinades reglamentàriament.

★ Identificar els residus, abans del lliurament per a la seva gestió, i, en cas que siguin residus perillosos, determinar-ne les característiques de perillositat.

★ Subministrar a les empreses autoritzades per dur a terme la gestió de residus la informació necessària per al tractament adequat.

★ Proporcionar a les entitats locals informació sobre els residus que els lliurin quan presentin característiques especials, que puguin produir trastorns en el transport, la recollida, la valorització o l'eliminació.

★ Informar immediatament l'Administració ambiental competent en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos o d'aquells que per naturalesa o quantitat puguin danyar el medi ambient.

★ Altres obligacions establertes a les ordenances municipals (com, per exemple, el deure d'elaborar plans de prevenció dels residus).

★ Disposar d'una zona habilitada i identificada per a l'emmagatzematge correcte dels residus que tingui les condicions adequades d'higiene i seguretat mentre es trobin en el seu poder. En cas d'emmagatzematge de residus perillosos, aquests residus han d'estar protegits de la intempèrie i amb sistemes de retenció d'abocaments i vessaments.

★ No barrejar residus no perillosos si això en dificulta la valorització.

★ No barrejar ni diluir els residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials.

Quines són les teves obligacions pel que fa als residus d'aparells elèctrics i electrònics?

Si la teva activitat genera residus d'aparells elèctrics i electrònics, has de:

- * No llençar aquests residus a la via pública ni entregar-los a tercers no autoritzats.
- * Gestionar-los com a residus seguint les previsions del Reial decret 110/2015, de 20 de febrer, sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics.
- * Recollir de manera separada els residus que contempla la Llei 7/2022.

3.2.2. ELS ENVASOS I ELS PRODUCTES PLÀSTICS D'UN SOL ÚS

Normativa d'interès:

Europea	Directiva 2019/904 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, relativa a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient
	Directiva 94/62/CE, relativa als envasos i els residus d'envasos
Estatat	Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular
	Reial decret 1050/2022, de 27 de desembre, d'envasos i residus d'envasos

a) Els envasos

Pel que fa als envasos, el Reial decret 1050/2022, de 27 de desembre, d'envasos i residus d'envasos, incorpora l'obligació per als promotors d'esdeveniments culturals d'oferir alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de gots d'un sol ús i garantir l'accés a aigua potable no envasada (article 7), tal com es descriu a l'apartat corresponent a la sostenibilitat ambiental dels esdeveniments (apartat 3.2.8).

Així mateix, quan a les activitats culturals se serveixen aliments i begudes amb envasos de servei, com gots, els promotors o les empreses que assumeixen els serveis de restauració es consideren productors del producte a l'efecte del Reial decret 1055/2022, d'envasos i residus d'envasos, llevat que assumeixin aquesta condició els fabricants, els adquirents intracomunitaris, els importadors o les empreses de distribució. Per tant, si s'assoleix un acord voluntari, serien els fabricants, els

adquirents intracomunitaris o els importadors els que s'haurien d'inscriure al Registre de productors de producte (RPP) i haurien de complir tant les obligacions d'informació en matèria d'envasos de l'article 16 com les obligacions financeres per a la gestió d'aquests residus d'envasos que corresponguin. En aquest sentit, l'existència de l'acord ha de ser acreditada per qualsevol mitjà de prova admès en dret, com podria ser la mateixa factura de compra dels envasos de servei esmentats, on el titular del comerç, a més, pot comprovar que aquest fabricant, adquirent intracomunitari o importador d'aquests envasos està inscrit al Registre de productors de producte.

OBLIGACIONS RELATIVES ALS ENVASOS	Destinatari	Des de
<p>* Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure's al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.</p>	<p>Si se serveixen begudes o aliments en envasos de servei, com gots</p>	<p>29/12/2022</p>

També són aplicables respecte als envasos determinades mesures de prevenció de residus incloses a la [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#):

OBLIGACIÓ	Destinatari	Des de
* Oferir la possibilitat de consum d'aigua no envasada de manera gratuïta.	HORECA	10/4/22
* Destinar el 20 % de la seva àrea de vendes a l'oferta de productes presentats sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.	Comerços detallistes d'alimentació amb una superfície de ≥ 400 m ²	1/1/23
* Han d'acceptar l'ús de recipients reutilitzables.	Tots els establiments d'alimentació que venguin productes frescos i begudes, així com aliments cuinats	10/4/22
* Fomentar la venda a granel d'aliments quan l'envàs no aporta valor afegit i destinar el 20 % de la superfície a l'oferta de productes sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.	Comerços detallistes d'alimentació amb superfície de 400 m ² o més	1/1/23

Les obligacions dirigides al sector HORECA afectarien els establiments on es prepari, es distribueixi i es consumeixi menjar i beguda. Aquests establiments podrien ser cinemes, teatres, esdeveniments amb servei de càtering o esdeveniments en els quals es distribueixin aliments⁹. Així mateix, en la mesura que els cinemes i els teatres també poden ser establiments d'alimentació i vendre productes d'alimentació i begudes, han de tenir en compte la necessitat d'acceptar l'ús de recipients reutilitzables i, fins i tot, vendre productes a granel en cas que complexin els requisits de superfície que s'assenyalen al quadre anterior.

b) Els productes plàstics d'un sol ús

Per reduir l'impacte ambiental dels productes de plàstic d'un sol ús en el medi ambient, s'han establert un seguit de mesures, com la prohibició de determinats productes de plàstic, la implementació de fites de reducció i la responsabilització dels fabricants d'aquests productes. Aquestes mesures es poden traduir en obligacions per a qui distribueixi o utilitzi als seus establiments o esdeveniments aquest tipus de productes.

El títol V de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, incorpora mesures per a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic en el medi ambient, que majoritàriament es deriven de la [Directiva 2019/904 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, relativa a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient](#) (Directiva SUP).

D'acord amb aquesta normativa, quan es comercialitzin gots de begudes o recipients per a aliments d'un sol ús, hi ha l'obligació

---

⁹. Encara que la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, no estableix aquesta clarificació, altres administracions públiques han fet aclariments. Per exemple, a les illes Balears, mitjançant el document [FAQs-Llei balear de residus 8/2019: sector HORECA](#).

de cobrar un preu diferenciant-lo en el tiquet de venda (article 55.2). No se'n prohibeix l'ús, però s'ha d'avançar en la reducció de la seva comercialització. L'any 2026, s'hauria d'haver reduït la comercialització un 50 % en relació amb el pes d'aquests productes comercialitzats el 2022, i l'any 2030, un 70 %. Per tant, si alguna empresa del sector cultural comercialitza gots per a begudes o recipients per a aliments d'un sol ús en esdeveniments, està obligada a cobrar un preu per cadascun dels productes de plàstic que sigui lliurat al consumidor, diferenciant-lo en el tiquet de venda. Així mateix, a fi de reduir el seu consum, ha de fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics.

Altres productes, com les safates de plàstic, els productes monodosi de plàstic, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic, han de ser substituïts progressivament per alternatives reutilitzables i d'altres materials com ara plàstic compostable, fusta, paper o cartró (article 55.4 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular).

Aquest títol V de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, també regula restriccions en la introducció al mercat de determinats productes d'un sol ús (article 56 i annex IV, apartat B) com els bastonets de cotó, els coberts, les canyetes o els agitadors de begudes. Aquests productes, per tant, ja no podran ser adquirits sempre que siguin d'un sol ús i de plàstic per ser utilitzats en esdeveniments, encara que siguin compostables.

En tot cas, cal destacar que, quan es parla de plàstic, també s'inclouen els compostables o biodegradables. Els plàstics biodegradables i compostables, encara que són una alternativa que es considera més beneficiosa que els plàstics no biodegradables o compostables per a determinats usos, també són plàstics i poden causar afeccions al medi ambient. En aquest sentit, la

Comissió Europea, a la comunicació *Marc polític de la UE per als plàstics biobasats, biodegradables i compostables* (2022), va indicar que “l’ús de plàstics que es biodegraden en entorns a l’aire lliure s’ha de limitar als materials per als quals s’ha demostrat que la biodegradabilitat total està per sota d’un termini específic i basat en proves per evitar danys mediambientals, i a aplicacions específiques en què la reducció del consum o la reutilització no siguin opcions viables i on l’eliminació, la recollida i el reciclatge complets dels productes de plàstic no siguin viables”. Per exemple, per a la recollida de residus biodegradables és obligatori l’ús de bosses compostables. Per això, els productes de plàstic d’un sol ús que, per norma general, no es poden comercialitzar són també els produïts amb plàstic compostable.

OBLIGACIONS RELATIVES ALS PLÀSTICS D’UN SOL ÚS	Destinatari
<p>* Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d’un sol ús (també compostables) i fomentar l’ús d’alternatives reutilitzables o d’altres materials no plàstics.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>
<p>* Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>
<p>* No comercialitzar els productes plàstics d’un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>

AUTOAVALUAT

Quines són les teves obligacions en matèria d'envasos?

Si a la teva activitat serveixes begudes o aliments en envasos de servei, com gots, has de:

★ Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure's al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.

Si a la teva activitat es prepara, es distribueix o es consumeix menjar o beguda, has de:

★ Oferir la possibilitat de consum d'aigua no envasada de manera gratuïta.

Si a la teva activitat es venen (comerç detallista) productes d'alimentació, i tens un local amb una superfície de menys de 400 m², has de:

★ Destinar el 20 % de l'àrea de vendes a l'oferta de productes presentats sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.

Si a la teva activitat es venen (comerç detallista) productes d'alimentació, i tens un local amb una superfície de 400 m² o més, has de:

★ Fomentar la venda a granel d'aliments quan l'envàs no aporta valor afegit i destinar el 20 % de la superfície a l'oferta de productes sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.

Si a la teva activitat es venen (comerç detallista) productes d'alimentació frescos i begudes, així com aliments cuinats, has de:

- * Acceptar l'ús de recipients reutilitzables.

Quines són les teves obligacions en matèria de plàstics d'un sol ús?

Si a la teva activitat comercialitzes productes afectats per la normativa sobre la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient, has de:

- * Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d'un sol ús (també compostables) i fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics.
- * Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable.
- * No comercialitzar els productes plàstics d'un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments o begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit.

3.2.3. EL MALBARATAMENT ALIMENTARI

Normativa d'interès:

Estatat	Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular Projecte de llei de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris
Catalana	Llei 3/2020, d'11 de març, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris

Durant la celebració d'esdeveniments com festivals de música o concerts, i en altres tipus d'activitats culturals com l'exhibició de pel·lícules, hi ha punts de venda de menjar on es genera una quantitat considerable de residus alimentaris. Per això, és convenient que les empreses i les entitats culturals coneguin les polítiques i la normativa relatives al malbaratament alimentari, la gestió d'aquest tipus de residu i les seves obligacions en aquesta matèria.

El sector agroalimentari és responsable d'aproximadament un terç de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle globals. Per transformar el sistema alimentari actual cap a un model més sostenible, es va adoptar en l'àmbit de la UE l'estratègia “De la granja a la taula” (2020), que recull entre els seus objectius reduir les pèrdues i el malbaratament alimentaris.

La [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#) estableix, entre les mesures de prevenció, la reducció en la generació de residus alimentaris, de manera que s'assoleixi una reducció del 50 % dels residus alimentaris per capita en el pla de la venda al detall i dels consumidors, i una reducció del 20 % de les pèrdues d'aliments al llarg de les cadenes de producció i subministrament el 2030, respecte del 2020, així

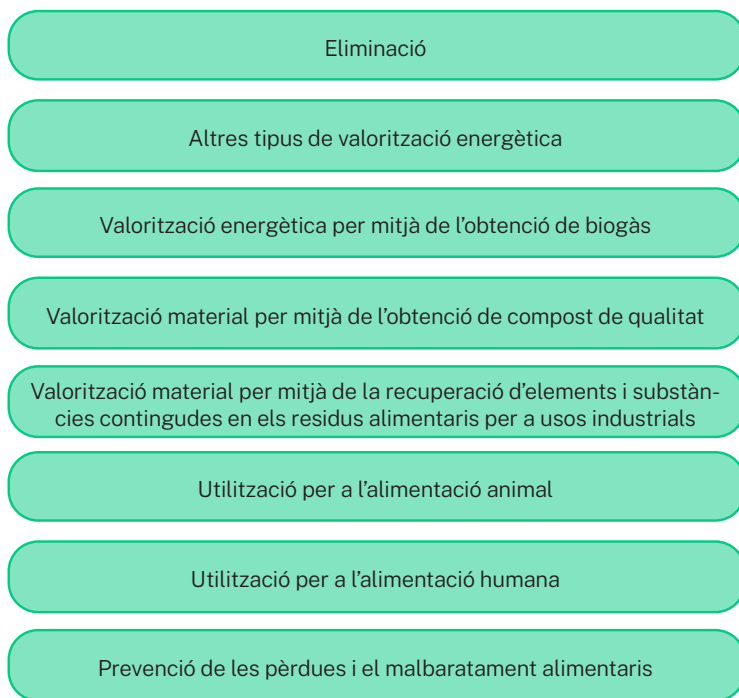
com fomentar la donació d'aliments i altres tipus de redistribució per al consum humà (article 18). La llei també recull una jerarquia de prioritats que han d'aplicar les empreses de la producció primària, les indústries alimentàries i les empreses de distribució i de restauració col·lectiva: 1) utilització per a l'alimentació humana, incloent-hi la donació i altres tipus de redistribució per a consum humà; 2) transformació dels productes que no s'han venut, però que continuen sent aptes per al consum (com sucs o melmelades); 3) ús dels aliments com a subproductes destinant-los a l'alimentació animal i la fabricació de pinsos; 4) ús com a subproducte en una altra indústria; 5) valorització material mitjançant l'obtenció de compost de qualitat i digerit pel seu ús en agricultura; 6) valorització energètica mitjançant l'obtenció de biogàs o altres tipus de valorització energètica mitjançant l'obtenció de combustibles.

A més, per incentivar la prevenció en la generació de residus, la [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), preveu que es puguin establir bonificacions a les ordenances municipals sobre finançament dels serveis de recollida de residus, i a les taxes o prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari que gravin la prestació dels serveis de recollida (article 19.4). Per exemple, les entitats locals poden establir a les seves ordenances bonificacions de fins a un 95 % de la quota íntegra per a aquelles empreses que facin distribució alimentària o una activitat de restauració, sempre que demostrin que han establert, amb caràcter prioritari, en col·laboració amb entitats d'economia social sense ànim de lucre, sistemes de gestió que redueixin de manera significativa i verificable els residus alimentaris, i sempre que el funcionament d'aquests sistemes hagi estat verificat prèviament per l'entitat local.

Per complir l'objectiu esmentat de reducció dels residus alimentaris, s'ha aprovat al Ple del Congrés dels Diputats, tot i que encara es troba en tramitació parlamentària, el [Projecte de llei de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris](#). Aquesta futura

norma serà aplicable a les activitats dels agents de la cadena alimentària, definits com “els operadors pertanyents al sector primari, incloent-hi cooperatives i altres entitats associatives, entitats o empreses d’elaboració, fabricació o distribució d’aliments, comerços al detall, empreses del sector de l’hostaleria o la restauració i altres proveïdors de serveis alimentaris, entitats d’iniciativa social i altres organitzacions sense ànim de lucre que presten serveis de distribució d’aliments donats, i les administracions públiques”. Per tant, els establiments de venda de menjar que habitualment s’emplacen en esdeveniments culturals i cinemes quedaran afectats per les disposicions d’aquest projecte.

Figura 6. Jerarquia de prioritats que han d'aplicar les empreses de la producció primària, les indústries alimentàries i les empreses de distribució i de restauració col·lectiva.

Font: elaboració pròpia

A Catalunya, és aplicable la **Llei 3/2020, d'11 de març, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris**, que estableix accions de prevenció per reduir les pèrdues i el malbaratament alimentaris i accions de foment per augmentar l'aprofitament i la valorització dels aliments al llarg de la cadena alimentària. Aquesta llei s'aplica a tots els agents de la cadena alimentària, entre els quals hi ha les empreses alimentàries i del sector de l'hostaleria i la restauració. A més, estableix un ordre de jerarquia que tots els agents han de complir (article 11).

Aquesta llei s'hauria de desenvolupar a través d'un reglament que encara no s'ha aprovat (s'hauria d'haver aprovat el 2021). Aquesta norma preveu un seguit d'obligacions per a les empreses de la cadena alimentària i les empreses del sector de la restauració i l'hostaleria, les entitats d'iniciativa social i altres organitzacions sense ànim de lucre que es dediquen a la distribució d'aliments. Algunes empreses i entitats culturals que ofereixen aliments com a part de la seva activitat poden ser considerades empreses de la cadena alimentària o del sector de la restauració i l'hostaleria.

Les obligacions per a les empreses de la cadena alimentària que recull la llei són les següents:

OBLIGACIÓ	Vigència
* Disposar d'un pla de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris i aplicar-lo (article 5.1.a). Les microempreses en queden excloses.	Pendent de desenvolupament reglamentari
* Reduir i mesurar anualment la quantificació de les pèrdues i el malbaratament alimentaris (article 5.1.b), i informar-ne. Les microempreses en queden excloses.	Pendent de desenvolupament reglamentari

<p>* Comptabilitzar els productes alimentaris que es destinin a la distribució gratuïta o a l'alimentació animal (article 5.1.c). Les microempreses en queden excloses.</p>	14/3/2020
<p>* Adoptar les mesures oportunes per aplicar a les pèrdues i el malbaratament alimentaris la jerarquia de prioritats (article 5.1.d).</p>	Pendent de desenvolupament reglamentari
<p>* Evitar actuacions orientades a deixar els aliments en condicions no aptes per al seu consum o valorització (article 5.1.e).</p>	14/3/2020
<p>* Vetllar pel següent (article 5.4):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Capacitar els treballadors perquè actuïn de manera activa en la reducció del malbaratament alimentari. • Aplicar mesures per incentivar la venda de productes amb la data de consum preferent o de caducitat pròxima. • Promoure la prevenció de residus per mitjà d'accions per reduir el malbaratament alimentari i informar el consumidor sobre els hàbits de consum més responsables. • Fomentar les línies de venda de productes amb imperfeccions o desperfectes. • Promoure el consum de productes de temporada, de proximitat, ecològics i ambientalment sostenibles. • Incorporar o millorar la informació sobre l'aprofitament dels aliments i dels bioresidus. • Millorar la segregació de la fracció orgànica. • Fomentar la venda d'aliments a granel.	14/3/2020

Les empreses del sector de la restauració i l'hostaleria han de complir les anteriors obligacions descrites i també les següents:

OBLIGACIÓ	Vigència
* Promoure el consum de productes de temporada i de proximitat (article 6.1.a).	14/3/2020
* Facilitar al consumidor que es pugui endur, sense cap cost addicional, els aliments que no hagi consumit, i informar d'aquesta possibilitat de manera clara i visible en el mateix establiment, preferentment a la carta o al menú (article 6.1.b).	14/3/2020
* Utilitzar envasos, per al trasllat dels aliments no consumits, que siguin aptes per a l'ús alimentari, reutilitzables, compostables o fàcils de reciclar, i admetre que el consumidor dugui el seu envàs (article 6.1.c).	14/3/2020

A banda de les obligacions que estableix la [Llei 3/2020, d'11 de març, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris](#), el [Projecte de llei de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris estatal](#) preveu altres obligacions futures per als agents de la cadena alimentària, com ara l'adopció d'acords i convenis per donar o distribuir els seus excedents d'aliments a aquelles empreses, entitats d'iniciativa social i altres organitzacions sense ànim de lucre o bancs d'aliments, excepte que es justifiqui la seva inviabilitat i que es tracti d'activitats de distribució alimentària amb una superfície útil d'exposició i venda al públic inferior a 1.300 m² (article 6.5.b).

Conèixer les obligacions derivades de la normativa sobre malbaratament alimentari pot ser d'utilitat per a les empreses i les entitats del sector cultural, encara que no duguin directament a terme una activitat relacionada amb la cadena alimentària, amb vista a comprendre les exigències que poden fer els seus proveïdors d'aliments, per exemple, en el cas d'un festival de música.

AUTOAVALUAT

Quines són les teves obligacions en matèria de malbaratament alimentari si a la teva activitat cultural s'hi ofereixen aliments?

Si a la teva activitat s'hi comercialitzen aliments, has de:

- * Disposar d'un pla de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris i aplicar-lo, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Reduir i mesurar anualment la quantificació de les pèrdues i el malbaratament alimentaris, i informar-ne, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Comptabilitzar els productes alimentaris que es destinen a la distribució gratuïta o a l'alimentació animal.
- * Adoptar les mesures oportunes per aplicar a les pèrdues i el malbaratament alimentaris la jerarquia de prioritats, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Evitar actuacions orientades a deixar els aliments en condicions no aptes per al seu consum o valorització.
- * Capacitar els treballadors perquè actuïn de manera activa en la reducció del malbaratament alimentari.
- * Aplicar mesures per incentivar la venda de productes amb data de consum preferent o de caducitat pròxima.
- * Promoure la prevenció de residus per mitjà d'accions per reduir el malbaratament alimentari i informar el consumidor sobre els hàbits de consum més responsables.

- * Fomentar les línies de venda de productes amb imperfeccions o desperfectes.
- * Promoure el consum de productes de temporada, de proximitat, ecològics i ambientalment sostenibles.
- * Incorporar o millorar la informació sobre l'aprofitament dels aliments i dels bioresidus.
- * Millorar la segregació de la fracció orgànica.
- * Fomentar la venda d'aliments a granel.

Si a la teva activitat es prepara, es distribueix o es consumeix menjar o beguda, a banda de les anteriors, també has de complir les següents:

- * Promoure el consum de productes de temporada i de proximitat.
- * Facilitar al consumidor que es pugui endur, sense cap cost addicional, els aliments que no hagi consumit, i informar d'aquesta possibilitat de manera clara i visible en el mateix establiment, preferentment a la carta o al menú.
- * Utilitzar envasos, per al trasllat dels aliments no consumits, que siguin aptes per a l'ús alimentari, reutilitzables, compostables o fàcilment reciclables, i admetre que el consumidor dugui el seu envàs.

3.2.4. LA PETJADA DE CARBONI

Normativa d'interès:

Estatat	Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni
	Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica
	Projecte de reial decret pel qual es modifica el Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni

Actualment — tot i que, com veurem, per poc temps —, en l'àmbit estatal cap normativa estableix l'obligació de calcular la petjada de carboni dels productes o les organitzacions, però sí que hi ha un registre estatal de caràcter voluntari.

Els particulars poden decidir inscriure en aquest registre el següent:

1. La seva petjada de carboni i els compromisos assumits de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
2. Els seus projectes d'absorció de CO₂.
3. Les compensacions de la petjada de carboni que han dut a terme.

Tot i que és de caràcter voluntari, si es comunica al registre la petjada de carboni d'una organització, com ara d'una empresa o d'una associació, aquesta comunicació ha d'incloure, com a mínim, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle directes (anomenades d'abast 1) i les emissions indirectes associades a les emissions de la generació d'electricitat adquirida i consumida per l'organització (d'abast 2). La inscripció de les emissions indirectes restants, anomenades d'abast 3, que són les que provenen de la cadena de valor de l'entitat, és voluntària.

La petjada de carboni d'una organització és la totalitat de gasos amb efecte d'hivernacle provinents per efecte directe o indirecte de la seva activitat.

Per a la inscripció de les emissions al registre, es reconeixen les verificacions fetes per entitats acreditades per a l'ISO 14064, l'ISO 14069:2013, l'ISO 14067, el GHG Protocol, el PAS 2050 o similars, així com per entitats operacionals designades o entitats independents acreditades per les Nacions Unides en el marc dels mecanismes de flexibilitat del **Protocol de Kyoto** i altres entitats que puguin ser reconegudes per aquest efecte¹⁰.

El registre, a banda de recollir els esforços de les entitats pel que fa al càlcul i la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que genera la seva activitat, els facilita la possibilitat de compensar tota o part de la seva petjada de carboni, mitjançant una sèrie de projectes.

El registre atorga un segell a les entitats inscrites en funció de si calculen, compensen o redueixen la seva petjada. Aquest segell permet mostrar a tercers, per a cada anualitat, que l'entitat està inscrita al registre i quines són les seves accions en relació amb la seva petjada de carboni. Aquesta qüestió és especialment rellevant pel que fa a l'atorgament de subvencions, ja que hi ha diversos criteris ambientals que fan referència a la inscripció i la comunicació al Registre de la petjada de carboni.

---

¹⁰. A la pàgina web de les Nacions Unides hi ha una llista de les entitats operacionals designades i de les entitats independents acreditades.

Figura 7. Segell del càlcul de la petjada de carboni de l'any 2014.

Font: https://www.miteco.gob.es/es/cambio-climatico/temas/mitigacion-politicas-y-medidas/documento-explicativosello_tcm30-479000.pdf.

La **Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica**, a la disposició final dotzena, preveu la fi del caràcter voluntari del registre. I en virtut del mandat establert en aquesta norma, la normativa que regula el registre estatal voluntari (**Reial decret 163/2014**) es troba en procés de ser modificada en els mesos vinents per especificar-hi quines seran les obligacions en matèria de registre de la petjada de carboni. Fins que aquesta modificació no es produeixi, el càlcul de la petjada de carboni continuarà sent voluntari.

En concret, avui dia està en tramitació el **Projecte de reial decret pel qual es modifica el Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni**, que modificarà el **Reial decret 163/2014** per fer obligatori per a algunes empreses i ens públics el càlcul anual de la petjada de carboni i l'elaboració de plans de reducció d'emissions amb un horitzó temporal de cinc anys.

En concret, el projecte estableix que l'obligació serà exigible per a les empreses afectades per la **Llei 11/2018 en matèria d'infor-**

mació no financera i diversitat, que actualment són les empreses amb més de 250 treballadors que o bé tinguin la consideració d'entitats d'interès públic de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes, exceptuant les entitats que tenen la qualificació d'empreses petites i mitjanes d'acord amb la Directiva 34/2013, o bé que durant dos exercicis consecutius compleixin, a la data de tancament de cadascun, almenys una de les circumstàncies següents: a) el total de les partides de l'actiu és superior als 20 milions d'euros; b) l'import net de la xifra anual de negocis supera els 40 milions d'euros. L'obligació serà exigible per a la tipologia d'empreses descrita l'any 2025 i la primera petjada que s'hauria de calcular seria la de l'any 2024. Quan s'aprovi el Projecte de reial decret pel qual es modifica el Reial Decret 163/2014, serà obligatori incriure al registre la petjada de carboni d'abast 1 i 2 i respecte a la petjada d'abast 3 (emissions indirectes) només serà obligatori en el cas de les empreses que no són considerades PIMEs, per a la resta de casos, serà voluntari

Així mateix, pròximament es preveu que s'ampliï l'àmbit d'aplicació de la Llei 11/2018, fent que les pimes que cotitzen a la borsa també hagin de publicar informació sobre la seva sostenibilitat. Aquest fet implicaria que aquesta tipologia d'empreses també hagin de calcular la seva petjada de carboni i inscriure-la al registre estatal a partir del 2025.

Tot i que podria ser que el text definitiu que s'acabés aprovant no sigui el d'aquest projecte, és orientatiu amb vista a preveure quines empreses i administracions quedaran finalment obligades a calcular la seva petjada.

En l'àmbit autonòmic hi ha alguns registres de petjada de carboni que tenen caràcter obligatori, com ara el de les illes Balears i el d'Andalusia, i altres comunitats autònomes, com el País Valencià o Navarra, també tenen normativa específica sobre aquesta matèria.

La normativa catalana en matèria de canvi climàtic, la [Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic](#), estableix que han d'acreditar una sèrie de qüestions les empreses amb centres de treball a Catalunya i que tinguin més de 250 treballadors si es volen acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni establerts o gestionats per l'administració de la Generalitat de Catalunya (article 20). En concret, han d'acreditar:

- * Que han dut a terme una anàlisi de la seva vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i, si s'escau, que han elaborat un calendari de mesures d'adaptació i han establert un mecanisme de seguiment¹¹.
- * Que han fet un inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt dels seus centres a Catalunya i que aquest inventari expressa les actuacions que duen a terme per reduir-les¹².

A més, d'acord amb la [Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic](#), el Govern de la Generalitat ha d'establir les bases per a un sistema d'avaluació de la petjada de carboni de productes (article 56). Aquest sistema s'ha de desenvolupar per reglament, perquè els consumidors puguin decidir el seu consum coneixent les emissions que han generat la producció i el transport d'un bé determinat. Aquest règim encara no ha estat desenvolupat, per la qual cosa encara no és aplicable.

---

¹¹. Segons l'apartat a) de l'article 20.1, aquesta anàlisi de vulnerabilitat s'ha de fer d'acord amb el marc estratègic de referència esmentat a l'article 10 de la mateixa norma.

¹². Segons l'apartat b) de l'article 20.1, "les dades de l'inventari han de ser validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb instal·lacions incloses al règim de comerç de drets d'emissió de la UE, s'entenen vàlides a l'efecte d'aquesta llei les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle fetes a l'empara dels sistemes respectius".

A Catalunya, encara que no es reguli un mecanisme obligatori a la normativa autonòmica, a través de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic es va posar en funcionament l'any 2010¹³ un Programa d'acords voluntaris.

Aquest programa ofereix eines, suport i reconeixement a aquelles organitzacions que tenen instal·lacions o operacions a Catalunya i que de manera voluntària volen establir un compromís per reduir les seves emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Mitjançant un acord, les organitzacions que s'hi adhereixen es comprometen a fer un seguiment de les seves emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i a establir anualment mesures per reduir-les. Al programa s'hi pot adherir qualsevol mena d'organització de qualsevol sector.

Els beneficis principals de participar en aquest programa són els següents:

1. Identificar, controlar i reduir diferents vectors ambientals de l'organització (consums energètics, consum d'aigua, generació de residus) i comunicar l'impacte, en una mateixa unitat, de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. En controlar els consums energètics i implementar mesures per reduir-los, es pot reduir la factura energètica i disminuir la dependència de recursos fòssils i la vulnerabilitat associades a increments potencials del seu preu.
2. Visualitzar el compromís de l'organització amb temes de canvi climàtic on les organitzacions poden fer ús d'una etiqueta en tres idiomes (català, castellà i anglès).
3. Facilitar la comunicació de dades d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle fruit de requisits de clients, ciutadania i d'altres agents socials i econòmics.

---

¹³. El Programa d'acords voluntaris es va crear l'any 2010 mitjançant la [Resolució MAH/2099/2010, de 3 de juny, per la qual s'aprova el Programa d'acords voluntaris per a la reducció de les emissions de GEH](#).

4. Incorporar un valor afegit als serveis, els productes o els projectes de l'organització resultat de la implementació gradual i contínua de mesures de reducció d'emissions i millorar la gestió ambiental gràcies a la implicació de proveïdors i clients de l'organització.

5. Bonificacions en taxes. La [Llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya 2020](#) preveu una bonificació en les quotes del 50 % per als participants en el Programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la Generalitat respecte a les taxes següents:

- a. Per als serveis d'autorització ambiental d'activitats.
- b. Per a la tramitació de les sol·licituds d'autoritzacions d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.
- c. Per al servei d'inspecció ambiental dels establiments inclosos al Pla d'inspecció ambiental de Catalunya.

Si bé el més habitual és que la realització d'activitats per part de les empreses del sector cultural estigui sotmesa al règim de llicència pel que fa a la intervenció administrativa de control ambiental, en alguns casos excepcionals les activitats d'espectacles públics i les activitats recreatives poden estar sotmeses a un règim d'intervenció de control ambiental més estricte, un règim d'autorització ambiental¹⁴. En aquests casos, les empreses del sector cultural que tramitin aquest tipus d'autoritzacions ambientals per als seus espectacles o altres activitats recreatives es poden acollir a bonificacions si estan inscrites al Programa d'acords voluntaris.

---

¹⁴. D'acord amb la normativa catalana que regula els espectacles públics i les activitats recreatives: [Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, i Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.](#)

Figura 8. Segell d'adhesió al programa d'acords voluntaris.

Font: https://canviclimatic.gencat.cat/ca/ambits/mitigacio/acords_voluntaris/.

AUTOAVALUAT

Tens obligació de calcular la teva petjada de carboni i inscriure-la al Registre de petjada de carboni estatal?

Has de calcular la teva petjada de carboni i inscriure-la al registre a partir del 2025 si:

★ Ets una empresa amb més de 250 treballadors que compleixes una d'aquestes condicions:

- Tens la consideració d'entitat d'interès públic, de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes.
- Durant dos exercicis consecutius compleixes, a la data de tancament de cadascun, almenys una de les circumstàncies següents: a) el total de les partides de l'actiu és superior als 20 milions d'euros; b) l'import net de la xifra anual de negocis supera els 40 milions d'euros.

★ Ets una pime que cotitza a la borsa.

3.2.5. LA MOBILITAT SOSTENIBLE

Normativa d'interès:

Estatat	Projecte de llei de mobilitat sostenible Reial decret 1052/2022, de 27 de desembre, pel qual es regulen les zones de baixes emissions
----------------	--

Els desplaçaments generen emissions que contribueixen al canvi climàtic i afecten la qualitat de l'aire. Per això, en l'àmbit estatal s'ha aprovat recentment el **Projecte de llei de mobilitat sostenible**. Aquesta futura norma podria afectar aquelles empreses del sector cultural de més grandària, en particular, per mitjà dels plans de mobilitat sostenible a la feina.

Els plans de mobilitat sostenible han d'incloure solucions de mobilitat sostenible que incorporin, per exemple, l'impuls de la mobilitat activa, el transport col·lectiu, la mobilitat de zero emissions, solucions de mobilitat tant compartida com col·laborativa i el teletreball en els casos en què sigui possible, entre d'altres, d'acord amb el principi de jerarquia al qual es refereix l'article 29 del projecte.

Plans de mobilitat sostenible a la feina (article 27)	Centres de treball amb més de 500 treballadors i treballadores o 250 per torn	24 mesos des de l'entrada en vigor de la norma
--	---	--

D'acord amb el principi de jerarquia en matèria de mobilitat sostenible, s'ha de prioritzar (sense perjudici de salvaguardar la mobilitat de persones amb discapacitat o mobilitat reduïda) per aquest ordre:

1. La mobilitat activa, especialment la mobilitat a peu, la mobilitat de les persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda que transiten per les zones de vianants en aparells autoritzats i la mobilitat amb bicicleta o cycle.
2. El transport públic col·lectiu.
3. Els esquemes de mobilitat d'alta ocupació que suposin un benefici en termes de reducció d'externalitats, ocupació de l'espai públic o d'altres.
4. En relació amb el vehicle privat, s'han de prioritzar en tot cas les tecnologies que comportin menors emissions contaminants i de gasos amb efecte d'hivernacle, així com els vehicles que suposin una ocupació menor de l'espai públic.

Els agents dels sectors culturals que utilitzen vehicles per fer desplaçaments també quedaran afectats per la normativa que els ens locals aprovin per regular les zones de baixes emissions, d'acord amb el [Reial decret 1052/2022, de 27 de desembre, pel qual es regulen les zones de baixes emissions](#). Segons la Llei 7/2021, de 20 de maig, del canvi climàtic, els municipis espanyols de més de 50.000 habitants, els territoris insulars i els municipis de més de 20.000 habitants, quan se superin els valors límit dels contaminants regulats al Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire, han d'adoptar, abans del 2023, plans de mobilitat urbana sostenible que introdueixin mesures de mitigació per reduir les emissions derivades de la mobilitat, incloent-hi, almenys, entre d'altres, l'establiment de zones de baixes emissions. L'establiment d'aquestes zones de baixes emissions suposarà la limitació de l'accés, la circulació i l'estacionament als vehicles més contaminants.

AUTOAVALUA'T

Quines són les teves obligacions segons la normativa sobre la mobilitat sostenible?

Si ets una empresa amb centres de treball amb més de 500 treballadors i treballadores o 250 per torn, has d'elaborar un pla de mobilitat sostenible a la feina si finalment s'aprova el Projecte de Llei de mobilitat sostenible.

Si la teva organització utilitza vehicles per fer desplaçaments, també podria afectar-te la normativa que els ens locals aprovin per establir les zones de baixes emissions.

3.2.6. EL CONSUM ENERGÈTIC

Normativa d'interès:

Estatat	Reial decret 390/2021, d'1 de juny, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis
	Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis (RITE), aprovat pel Reial decret 1027/2007, de 20 de juliol
Catalana	Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic

El sector cultural també té un impacte ambiental important en termes de consum d'energia. Es produeix consum energètic, entre d'altres, per als sistemes de llums i altaveus o la calefacció i la refrigeració per als espais amb concurrència pública. Per tant, és important que les entitats culturals siguin conscients del seu consum energètic i de les normes que estableixen obligacions, amb l'objectiu d'aconseguir reduir el consum energètic.

La transició energètica impulsada en l'àmbit de la UE i dels estats membres genera i continuarà generant un seguit d'obligacions per a les empreses. Com ja s'ha apuntat, l'**Estratègia solar de la UE** estableix que per a l'any 2030 hi ha d'haver una quota d'energies renovables del 45 % i que, per assolir aquest objectiu, entre altres mesures, preveu l'adopció de disposicions normatives per garantir que tots els edificis nous estiguin preparats per a l'energia solar i per fer obligatòria pròximament la instal·lació d'energia solar en teulades en alguns edificis públics i comercials existents. En particular, segons apunta l'Estratègia, properament s'aprovarà normativa europea que faci obligatòria la instal·lació d'energia solar en teulades d'edificis preexistents en els casos següents:

* Edificis públics i comercials nous amb una superfície útil superior als 250 m², el 2026.

* Edificis públics i comercials existents amb una superfície útil superior als 250 m², el 2027.

A l'Estat espanyol, els canvis normatius necessaris per a la transició energètica previstos al [Marc estratègic d'energia i clima](#) ja s'han començat a introduir al nostre ordenament legal i ja s'han començat a desplegar obligacions. Aquests canvis normatius s'han introduït principalment a través de la [Llei 7/2021, de canvi climàtic i transició energètica](#), i la [Llei 16/2017, del canvi climàtic](#), però també per mitjà d'altres normes, com ara el [Reial decret 390/2021, d'1 de juny, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis](#), i que va derogar l'anterior normativa sobre eficiència energètica d'edificis.

a) La regulació a la normativa estatal de canvi climàtic

La [Llei 7/2021, de canvi climàtic i transició energètica](#), regula aspectes relatius a l'eficiència energètica d'edificis i estableix que el Govern estatal ha de promoure l'ús eficient de l'energia, la gestió de la demanda i l'ús d'energia procedent de fonts renovables en l'àmbit de l'edificació, sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes.

Segons l'article 8 de la llei, els materials de construcció utilitzats tant en la construcció com en la rehabilitació d'edificis han de tenir la menor petjada de carboni possible, a fi de disminuir les emissions totals al conjunt de l'actuació o de l'edifici.

b) La regulació a la normativa catalana de canvi climàtic

Segons la [Llei 16/2017, del canvi climàtic](#) (article 20), els establiments comercials amb més de 500 m² han de fer servir un percentatge mínim del seu consum final d'energia elèctrica procedent de

fonts renovables. La llei estableix que aquesta obligació s'ha de desenvolupar mitjançant un reglament que encara no s'ha aprovat, per la qual cosa es tracta d'una previsió que encara no és de compliment obligatori.

c) La normativa sobre l'eficiència energètica dels edificis

Pel que fa a l'eficiència energètica d'edificis, el 2021 es va aprovar el [Reial decret 390/2021, d'1 de juny, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis](#).

Aquesta norma va derogar l'anterior reial decret que regulava l'eficiència energètica dels edificis i va ampliar-ne l'àmbit d'aplicació.

D'acord amb el marc normatiu actual, han de certificar la seva eficiència energètica els següents:

- * Edificis de nova construcció.
- * Edificis o parts d'edificis existents que es venguin o es lloguin a un nou arrendatari.
- * Edificis o parts d'edificis pertanyents o ocupats per una administració pública amb una superfície útil total superior als 250 m².
- * Edificis o parts d'edificis en què es facin reformes o ampliacions que compleixin algun dels supòsits següents:
  - Substitució, instal·lació o renovació de les instal·lacions tèrmiques quan requereixin la realització o la modificació d'un projecte d'instal·lacions tèrmiques.
  - Intervenció en més del 25 % de la superfície total de l'envolupant tèrmica final de l'edifici.
  - Ampliació en la qual s'incrementi més d'un 10 % la superfície o el volum construït de la unitat o les unitats d'ús sobre les quals s'intervingui, quan la superfície útil total ampliada superi els 50 m².
  - Edificis que hagin de fer obligatòriament la inspecció tècnica de l'edifici o una inspecció equivalent.

- Edificis o parts d'edificis amb una superfície útil total superior als 500 m² destinats als usos següents: administratiu, sanitari, comercial (botigues, supermercats, grans magatzems, centres comercials i similars), residencial públic (hotels, hostals, residències, pensions, apartaments turístics i similars), docent, cultural (teatres, cinemes, museus, auditoris, centres de congressos, sales d'exposicions, biblioteques i similars), activitats recreatives (casinos, salons recreatius, sales de festes, discoteques i similars), restauració (bars, restaurants, cafeteries i similars), transport de persones (estacions, aeroports i similars), esportius (gimnasos, poliesportius i similars), llocs de culte, usos religiosos i similars.

Aquestes obligacions en matèria d'eficiència energètica d'edificis són de compliment obligatori des del 3 de juny de 2022. Per exemple, una sala d'exhibició, un teatre o una sala de concerts que disposi de més de 500 m² o que, independentment de la seva superfície, dugui a terme una reforma, una ampliació o la construcció d'un nou edifici, estaria afectada per aquesta obligació.

d) La normativa sobre l'estalvi energètic

El **Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis (RITE), aprovat pel Reial decret 1027/2007, de 20 de juliol**, preveu obligacions per a una gestió adequada i un consum eficient d'energia en els sistemes de climatització o producció d'aigua calenta sanitària. En particular, per als edificis i els locals d'ús administratiu, incloent-hi les administracions públiques, els establiments comercials com ara grans magatzems o centres comercials, els espais culturals com ara teatres o cinemes, els centres de congressos, les sales d'exposicions o similars, preveu les mesures següents:

- * Obliga al fet que no es pugui utilitzar energia convencional (no renovable) per calefactar per sobre dels 21 °C ni refrigerar per sota dels 26 °C.

- * Obliga al fet que aquests edificis tinguin dispositius que mesurin les condicions de temperatura, i sistemes de tancament de portes que evitin el malbaratament energètic que suposaria que les portes es mantinguessin obertes.
- * Estableix uns règims d'inspecció de les instal·lacions de climatització i d'aigua calenta sanitària, que inclouen, per a instal·lacions de més de 70 kW, inspeccions específiques d'eficiència energètica una vegada cada quatre anys.

Més recentment, el [Reial decret llei 14/2022, d'1 d'agost, de mesures de sostenibilitat econòmica en l'àmbit del transport, en matèria de beques i ajuts a l'estudi, així com de mesures d'estalvi, eficiència energètica i de reducció de la dependència energètica del gas natural](#), introdueix una sèrie d'obligacions addicionals, de manera temporal fins a l'1 de novembre de 2023, sobre els edificis i els locals subjectes a obligacions de temperatura en el marc del RITE. Aquestes obligacions són les següents:

- * Es modifica la limitació de temperatures de calefacció i refrigeració a 19 °C i 27 °C, respectivament.
- * Es fa extensiva tant aquesta obligació com l'obligació relativa als tancaments automàtics de portes, també als edificis i els locals que es climatitzin amb energia renovable, que fins ara estaven exempts d'aquestes obligacions.
- * S'introdueix l'obligació per a aquests locals i edificis, que actualment ja han de disposar de cartells o pantalles on es facin visibles al públic les temperatures i la humitat relativa, que incorporin cartells explicatius de les mesures obligatòries d'estalvi, on també poden incloure altres mesures que estiguin adoptant per reduir el consum energètic.

* L'enllumenat d'aparadors s'ha de mantenir apagat a partir de les 22 hores. Aquesta disposició també és aplicable a l'enllumenat d'edificis públics que a l'hora esmentada es trobin desocupats.

* S'introdueix l'obligació d'avançar la inspecció d'eficiència energètica següent en aquells edificis que hi estiguin obligats quan hagin fet la darrera inspecció abans de l'1 de gener de 2021. D'aquesta manera, al final de l'any 2022, tots els edificis amb un consum rellevant de climatització han d'haver passat una inspecció d'aquest tipus en els darrers dos anys.

AUTOAVALUAT

Quines són les teves obligacions en matèria energètica segons la Llei estatal de canvi climàtic?

Si la teva organització està construint o rehabilitant un edifici, cal que els materials de la construcció emprats tinguin la menor petjada de carboni possible.

Si la teva organització utilitza vehicles per fer desplaçaments, també podria afectar-te la normativa que els ens locals aprovin per establir les zones de baixes emissions.

Quines són les teves obligacions en matèria energètica segons la Llei catalana de canvi climàtic?

Si tens un establiment comercial obert al públic amb més de 500 m², si finalment es produeix el desenvolupament reglamentari de l'article 20 de la Llei 16/2017 podria ser que el teu local hagués de fer servir un percentatge mínim del seu consum final d'energia elèctrica procedent de fonts renovables.

Quines són les teves obligacions en matèria d'eficiència energètica d'edificis?

Si tens una sala o un local amb més de 500 m² o si, independentment de la seva superfície, hi duus a terme una reforma, una ampliació o una nova construcció, has de disposar d'un certificat d'eficiència energètica.

Quines són les teves obligacions pel que fa a l'estalvi energètic?

Si tens un establiment comercial, un teatre, un cinema, una sala d'exposicions o similar has de complir les obligacions següents:

- * Limitar la calefacció i la refrigeració a 19 °C i 27 °C, respectivament.
- * Tenir dispositius que mesurin les condicions de temperatura i sistemes de tancament de portes que evitin el malbaratament energètic que suposaria que aquestes portes es mantinguessin obertes.
- * Incorporar cartells o pantalles on es facin visibles al públic les temperatures i la humitat i cartells explicatius de les mesures obligatòries d'estalvi.
- * Mantenir l'enllumenat d'aparadors apagat a partir de les 22 hores.

3.2.7. ELS SOROLLS I LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Normativa d'interès:

Europea	Directiva 2002/49/CE, relativa a l'avaluació i la gestió del soroll ambiental
Estatutal	Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll
	Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica
Catalana	Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos
	Visor dels mapes de capacitat acústica municipals

La contaminació acústica pot afectar negativament la salut i el benestar de les persones, així com el medi ambient. Per aquesta raó, s'han establert normes i regulacions per controlar i limitar els nivells de soroll en diferents àmbits, inclòs el sector de la cultura i l'entreteniment.

Les entitats que organitzen concerts, esdeveniments culturals i espectacles oberts al públic han de complir les regulacions i les restriccions de soroll establertes per les autoritats públiques. Aquestes normes poden incloure límits de decibels, horaris de funcionament restringits, requisits d'aïllament acústic i altres requisits tècnics.

En aquest sentit, en la planificació i el desenvolupament de certes activitats cal tenir en compte la normativa sobre contaminació acústica, com ara la selecció del lloc, la configuració de l'equip de so i la programació de l'espectacle, entre d'altres.

La normativa que regula la contaminació acústica va més enllà del dret ambiental. Aquesta tipologia de contaminació es regula també en l'àmbit dels drets fonamentals i del planejament urbanístic.

D'acord amb la [Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica](#), marc regulatori català pel que fa a la contaminació acústica, el soroll es regula també en l'àmbit municipal per mitjà d'ordenances municipals i els mapes de capacitat acústica.

El [Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos](#), regula en l'àmbit català uns valors límit d'emissió en dB(A) per a determinades activitats. En particular, aquesta norma preveu valors límit per als usos recreatius i d'espectacles i, per tant, les activitats culturals s'han de cenyir a aquestes limitacions pel que fa al soroll que poden arribar a produir, tenint igualment en compte els límits que s'estableixin a les ordenances municipals corresponents.

Els mapes de capacitat acústica municipal són un instrument per a la gestió ambiental del soroll, que tenen com a finalitat evitar, prevenir o reduir la contaminació acústica a la qual està exposada la població i la prevenció o la millora de la qualitat acústica del territori. El mapa assigna els nivells d'immissió fixats com a objectius de qualitat en un territori determinat i estableix les zones de sensibilitat acústica, que agrupen les parts del territori amb la mateixa percepció acústica (alta, moderada i baixa), per a tres períodes temporals diferenciats: dia, vespre i nit, en què també s'incorporen els usos del sòl.

Tots els ajuntaments tenen l'obligació d'elaborar i aprovar el mapa de capacitat acústica i posar-lo a la disposició de la població.

Els mapes de capacitat acústica es poden consultar al [visor dels mapes de capacitat acústica municipals](#).

AUTOAVALUAT

Quines qüestions has de tenir en compte pel que fa a la contaminació acústica que pugui generar la teva activitat cultural?

Si la teva activitat és potencial generadora de contaminació acústica, cal que tinguis en consideració el següent:

- * Complir amb la normativa local que sigui aplicable.
- * Complir amb el mapa de contaminació acústica del municipi en qüestió.
- * No sobrepassar els valors límit que siguin aplicables.
- * Aplicar totes les mesures obligatòries que es desprenguin de la normativa local en relació amb la limitació o la prevenció de la contaminació acústica.

3.2.8. LA SOSTENIBILITAT AMBIENTAL DELS ESDEVENIMENTS

Normativa d'interès:

Europea	Directiva 2019/904 del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, relativa a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic al medi ambient
Estatat	Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular Reial decret 1050/2022, de 27 de desembre, d'envasos i residus d'envasos Projecte de reial decret pel qual es modifica el Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni

D'acord amb el [Programa de les Nacions Unides per al medi ambient](#), un esdeveniment sostenible és aquell que es dissenya, s'organitza i s'implementa de manera que minimitzi els impactes ambientals socials i econòmics negatius, i deixa un llegat positiu en la comunitat on té lloc.

Atès que s'està començant a aprovar normativa destinada específicament a incrementar la sostenibilitat dels esdeveniments (com, per exemple, en l'àmbit municipal), per la seva importància dins dels sectors culturals a Catalunya i la intervenció de l'ICEC en el finançament d'esdeveniments s'assenyalen a continuació aquells aspectes adreçats de manera específica a l'organització d'esdeveniments.

Cal destacar que hi ha guies que incorporen exemples de mesures que es poden aplicar per augmentar la sostenibilitat ambiental dels esdeveniments, com ara la guia desenvolupada per la Sociedad Pública de Gestión Ambiental del Govern Basc (IHOBE) l'any 2017,

el *Manual de organización de eventos ambientalmente sostenibles* o la *Guia per organitzar esdeveniments sostenibles* (2022) del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya. Aquesta darrera guia indica que tot esdeveniment ha de complir els requisits següents:

- * Disposar d'un pla de sostenibilitat en el qual constin, com a mínim, les mesures de sostenibilitat que cal implementar en l'esdeveniment, la persona o persones encarregades de dur a terme l'acció, els terminis d'implantació i l'indicador de seguiment.
- * Nomenar una persona que serà l'encarregada de coordinar les actuacions i fer el seguiment del pla de sostenibilitat. Informar el personal (equip organitzador, proveïdors i contractistes, col·laboradors, etc.) sobre les mesures de sostenibilitat que es preveu implantar a l'esdeveniment, sol·licitar la seva implicació i destacar el paper rellevant que pot tenir en la identificació de propostes per a la millora.
- * Comunicar les mesures de sostenibilitat implantades als assistents, el personal de l'organització, les empreses proveïdores, etc., i informar-los sobre com poden contribuir a fer l'esdeveniment més sostenible.
- * Calcular i compensar la petjada de carboni.

Hi ha alguns ajuntaments que regulen aquesta qüestió a les seves ordenances, si bé no hi ha una normativa ambiental d'àmbit estatal o autonòmic que la reguli amb caràcter específic. En aquest sentit, l'Ajuntament de Madrid, a l'*Ordenança 4/2021, de 30 de març, de qualitat de l'aire i sostenibilitat*, incorpora mesures amb relació als esdeveniments sostenibles, i requereix que en els esdeveniments amb una assistència prevista superior a les 5.000 persones els seus promotors elaborin una memòria que analitzi l'impacte mediambiental.

tal de l'esdeveniment i reculli les mesures preventives, correctores i compensatòries per garantir la seva sostenibilitat, de manera que es minimitzin els potencials impactes ambientals negatius al medi ambient, a més del càlcul de la petjada de carboni i la compensació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

Quant als criteris de contractació pública, subvencions, normativa per a la prevenció de residus i normativa sobre càlcul de la petjada de carboni que incorporen mesures per disminuir els impactes ambientals dels esdeveniments, se'n destaquen les següents:

a) Els criteris en la contractació pública dels esdeveniments

Els plecs de condicions de les licitacions, que són el conjunt de normes que regeixen el procés d'adjudicació i les condicions del futur contracte subscrit amb un ens públic, sovint, i cada vegada més, inclouen requisits de tipus ambiental per fomentar productes i serveis més sostenibles i més respectuosos amb el medi ambient.

La contractació pública ecològica és definida per la Comissió Europea com “el procés pel qual les autoritats públiques tracten d'adquirir mercaderies, serveis i obres amb un impacte ambiental reduït durant el seu cicle de vida, en comparació del d'altres mercaderies, serveis i obres amb la mateixa funció primària que s'adquiririen en el seu lloc”¹⁵.

Pel que fa als esdeveniments, el [Pla de contractació pública ecològica \(2018-2025\)](#) estableix diversos criteris ambientals que poden ser tinguts en compte pels òrgans de contractació:

---

¹⁵. Comunicació de la Comissió *Contractació pública per a un medi ambient millor*.

- * Les invitacions als esdeveniments i les comunicacions s'han de fer per correu electrònic. La inscripció també ha de ser electrònica.
- * En l'elecció dels llocs per a la celebració d'esdeveniments cal evitar entorns naturals no condicionats que siguin ambientalment sensibles o amb una presència d'espècies de fauna i flora que puguin quedar afectada per la celebració d'aquests esdeveniments.
- * El lloc de celebració ha de ser fàcilment accessible amb transport públic, bicicleta o caminant.
- * Cal procurar un augment de l'ús del transport públic col·lectiu per accedir als actes.
- * A la propaganda de tots els actes, s'hi ha d'incloure obligatòriament la informació dels transports públics existents per accedir al recinte.
- * Cal reduir al mínim el material imprès.
- * Les targetes d'acreditació i el cordó que les subjecta han de ser reutilitzables o reciclables.
- * Cal incloure la recollida selectiva de residus per a l'organització i el públic general en tots els actes.
- * En la contractació del servei d'organització d'un esdeveniment, cal preveure la sol·licitud de la realització del càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o petjada de carboni que suposa l'esdeveniment, valorant positivament la compensació d'aquesta petjada de carboni.
- * Si l'esdeveniment inclou càtering, cal complir les indicacions incloses a l'apartat d'alimentació i serveis de restauració.

- * S'ha de fomentar, sempre que sigui possible, el consum d'aigua de l'aixeta.
- * S'ha de fer una gestió adequada dels residus generats durant l'organització de l'esdeveniment, el seu desenvolupament i el desmantellament, de conformitat amb la Llei 22/2011, prestant una atenció especial a l'aplicació del principi de jerarquia de residus.

Així mateix, ajuntaments i altres administracions públiques incorporen a les seves contractacions criteris ambientals per a l'organització d'esdeveniments. Per exemple, l'Ajuntament de Barcelona disposa d'una [Instrucció tècnica per a l'aplicació de criteris de sostenibilitat en esdeveniments](#) (2015), que especifica quins són els criteris imprescindibles que cal introduir en les contractacions, entre els quals hi ha l'elaboració d'un pla d'ambientalització de l'esdeveniment i un informe de sostenibilitat un cop s'acabi l'esdeveniment. Així mateix, a l'hora de triar l'empresa que ha de portar a terme totes o algunes de les tasques d'organització i gestió de l'esdeveniment, l'òrgan de contractació pot exigir la compensació de les emissions associades a la mobilitat.

b) Els criteris en les subvencions per a esdeveniments

Algunes subvencions concedides per les diferents administracions públiques condicionen la seva concessió al compliment d'un seguit de requisits per part dels seus beneficiaris. A vegades, aquests requisits són de caràcter ambiental i, en el cas de subvencions per a la celebració d'esdeveniments, poden estar dirigits a fer que l'esdeveniment sigui ambientalment més sostenible.

Així doncs, es poden trobar ajuts que es dirigeixen directament a finançar actuacions per incrementar la sostenibilitat ambiental dels esdeveniments, i també criteris que es tenen en compte respecte a la sostenibilitat ambiental quan es decideix si s'atorga una subvenció.

A l'apartat 3.2.12 d'aquesta guia s'expliquen amb més detall els criteris ambientals aplicables a les subvencions dirigides al sector de la cultura en general, sigui per a esdeveniments o per a altres tipologies d'activitats culturals.

Alguns exemples de subvencions que tenen en compte la sostenibilitat dels esdeveniments són: les [subvencions per a l'organització a Catalunya de festivals i mostres audiovisuals](#), així com per a la seva promoció i difusió (2022) i les [subvencions per a l'organització d'esdeveniments de contingut cultural digital a Catalunya](#) (2022).

c) Els residus, els envasos i els plàstics d'un sol ús als esdeveniments

Atès que als esdeveniments es generen residus, cal tenir en compte les obligacions de recollida separada i gestió de residus que es relacionen a l'apartat 3.2.1 d'aquesta guia.

Els residus domèstics i, segons el cas, els residus comercials no perillosos són responsabilitat de les entitats locals. Per això, aquestes entitats poden establir com s'han de gestionar els residus generats als esdeveniments. Per exemple, al [model d'ordenança de residus](#), elaborat per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, es recull l'obligació per als esdeveniments que impliquin la concentració d'un elevat nombre de persones d'elaborar un pla per a la prevenció i la gestió adequada dels residus. Per aquesta raó, els promotors d'esdeveniments han de consultar la normativa local que sigui aplicable. Pel que fa als envasos, el [Reial decret 1050/2022, de 27 de desembre, d'envasos i residus d'envasos](#), incorpora l'obligació per als promotors d'esdeveniments culturals d'oferir alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de gots d'un sol ús i garantir l'accés a aigua potable no envasada (article 7).

Cal tenir en compte que dins el concepte d'envàs i got d'un sol ús s'hi inclouen aquells elaborats amb materials biodegradables o

compostables, atès que la norma no fa en aquest punt cap distinció. Els plàstics biodegradables i compostables, encara que són una alternativa que es considera més beneficiosa que els plàstics no biodegradables o compostables per a determinats usos, també són plàstics i poden causar afeccions al medi ambient. En aquest sentit, la Comissió Europea, a la comunicació *Marc polític de la UE per als plàstics biobasats, biodegradables i compostables* (2022), va indicar que “l’ús de plàstics que es biodegraden en entorns a l’aire lliure s’ha de limitar als materials per als quals s’ha demostrat que la biodegradabilitat total està per sota d’un termini específic i basat en proves per evitar danys mediambientals, i aplicacions específiques en què la reducció del consum o la reutilització no siguin opcions viables i on l’eliminació, la recollida i el reciclatge complets dels productes de plàstic no siguin viables”.

D’acord amb el que s’ha exposat, els promotors d’esdeveniments festius, culturals o esportius han d’implantar alternatives reutilitzables a l’ús de gots d’un sol ús. Això no vol dir necessàriament que tots els gots que s’utilitzin hagin de ser reutilitzables, sinó que cal donar l’opció al consumidor de consumir begudes sense utilitzar gots i envasos d’un sol ús. Per complir aquesta obligació, no n’hi haurà prou d’emprar, per exemple, gots de plàstic compostable, sinó que hauran de ser reutilitzables i complir els requisits de la norma UNE-EN 13429:2005, “Envasos i embalatges. Reutilització”.

Així mateix, quan en esdeveniments culturals se serveixin aliments i begudes amb envasos de servei (com gots), els promotors o les empreses que duen a terme serveis de restauració serien productors del producte a l’efecte del Reial decret 1055/2022, d’envasos i residus d’envasos, llevat que assumeixin aquesta condició els

fabricants, els adquirents intracomunitaris, els importadors o les empreses de distribució i compleixin les obligacions d'informació i financeres que corresponen als productors de producte, en virtut del Reial decret 1055/2022.

Per tant, si s'assoleix un acord voluntari, serien els fabricants, els adquirents intracomunitaris o els importadors els que s'inscriurien al Registre de productors de producte (RPP) i satisfarien tant les obligacions d'informació en matèria d'envasos de l'article 16 com les obligacions financeres per a la gestió d'aquests residus d'envasos que corresponguin. En aquest sentit, l'existència de l'acord haurà de ser acreditada per qualsevol mitjà de prova admès en dret, com podria ser la mateixa factura de compra dels envasos de servei esmentats, on el titular del comerç, a més, pot comprovar que aquest fabricant, adquirent intracomunitari o importador d'aquests envasos està inscrit al Registre de productors de producte.

OBLIGACIONS RELATIVES ALS ENVASOS	Destinatari	Des de
* Oferir alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de gots d'un sol ús i garantir l'accés a aigua potable no envasada.	Promotors d'esdeveniments festius, culturals o esportius	1/7/2023
* En cas que els promotors optin per la distribució de begudes en envasos i gots reutilitzables, han de complir els requisits de la norma europea harmonitzada UNE-EN 13429:2005, "Envasos i embalatges. Reutilització".	Promotors d'esdeveniments festius, culturals o esportius	1/7/2023

<p>* Si el promotor cobra en concepte de dipòsit una quantitat per cada got reutilitzable per garantir-ne la recuperació, ha d'habilitar els mecanismes necessaris per garantir la devolució del dipòsit una vegada el got sigui tornat pel consumidor.</p>	Promotors d'esdeveniments festius, culturals o esportius	1/7/2023
<p>* Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure's al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.</p>	Si se serveixen begudes o aliments en envasos de servei (com gots)	29/12/20

D'altra banda, el títol V de la [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), incorpora mesures per a la reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic en el medi ambient. D'acord amb aquesta normativa, quan es comercialitzin gots de begudes o recipients per a aliments d'un sol ús, hi ha l'obligació de cobrar un preu diferenciant-lo en el tiquet de venda (article 55.2).

Per tant, si alguna empresa del sector cultural comercialitza gots per a begudes o recipients per a aliments d'un sol ús en esdeveniments, està obligada a cobrar un preu per cadascun dels productes de plàstic que sigui lliurat al consumidor, diferenciant-lo en el tiquet de venda. Així mateix, a fi de reduir-ne el consum, ha de fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics.

Altres productes, com les safates de plàstic, els productes monodosi de plàstic, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic, han de ser substituïts progressivament per alternatives reutilitzables i d'altres materials com ara plàstic compostable, fusta, paper o cartró (article 55.4 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular).

Aquest títol V de la Llei 7/2022 de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, també regula restriccions a la introducció al mercat de determinats productes d'un sol ús (article 56 i annex IV, apartat B) com els bastonets de cotó, els coberts, les canyetes o els agitadors de begudes. Aquests productes, per tant, ja no poden ser adquirits sempre que siguin d'un sol ús i de plàstic per al seu ús en esdeveniments, encara que siguin compostables.

OBLIGACIONS RELATIVES ALS PLÀSTICS D'UN SOL ÚS	Destinatari	Des de
<p>★ Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d'un sol ús (també compostables) i fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>	<p>1/1/2023</p>

<p>* Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>	<p>1/1/2023</p>
<p>* No comercialitzar els productes plàstics d'un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments o begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit.</p>	<p>Qui comercialitzi els productes afectats</p>	<p>1/1/2023</p>

d) El càlcul de la petjada de carboni dels esdeveniments

El càlcul de la petjada de carboni dels esdeveniments està inclòs al [Projecte de reial decret pel qual es modifica el Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni](#), que modificarà el [Reial decret 163/2014](#), per fer obligatoris per a algunes empreses i ens públics el càlcul anual de la petjada de carboni i l'elaboració de plans de reducció d'emissions amb un horitzó temporal de cinc anys.

En particular, aquest projecte de reial decret preveu que, quan s'aprovi, es podran inscriure al Registre de petjada de carboni estatal la petjada de carboni d'organitzacions, els compromisos de reducció de les seves emissions de GEH i les petjades dels esdeveniments.

D'acord amb aquest projecte de norma, la petjada de carboni d'un esdeveniment pot ser definida com la totalitat de gasos amb efecte

d'hivernacle (GEH) que són conseqüència directa o indirecta del conjunt d'activitats dutes a terme per a la realització d'aquest esdeveniment. I, a l'efecte de la norma esmentada, s'entendrà per *gran esdeveniment* aquell que superi els 1.500 assistents.

Per al cas de les inscripcions de la petjada d'esdeveniments al registre, caldrà acompanyar la sol·licitud d'un informe de petjada de carboni, que haurà d'incloure, com a mínim, la descripció de l'organització o de l'esdeveniment, els límits del càlcul i les fonts d'emissió principals incloses i excloses, les dades d'activitat i els factors d'emissió.

En el cas de grans esdeveniments, cal aportar també un certificat i un informe de verificació emesos per entitats acreditades.

AUTOAVALUAT

Si vols licitar per una contractació pública relacionada amb esdeveniments culturals o si vols demanar una subvenció pública per al teu esdeveniment cultural, has de tenir en compte els criteris ambientals i de sostenibilitat aplicables al teu esdeveniment d'acord amb els plecs de condicions i les bases reguladores que corresponguin.

Quines obligacions tens en matèria de residus, envasos i plàstics d'un sol ús en el teu esdeveniment?

Si ets el promotor d'un esdeveniment cultural, has de:

- * Complir amb la normativa local que sigui aplicable.
- * Complir les obligacions de recollida separada.
- * Oferir alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de gots d'un sol ús i garantir l'accés a aigua potable no envasada.

★ En cas que els promotors optin per la distribució de begudes en envasos i gots reutilitzables, han de complir els requisits de la norma europea harmonitzada UNE-EN 13429:2005, “Envasos i embalatges. Reutilització”.

★ Si el promotor cobra en concepte de dipòsit una quantitat per cada got reutilitzable per garantir-ne la recuperació, ha d’habilitar els mecanismes necessaris per garantir la devolució del dipòsit una vegada el got sigui tornat pel consumidor.

Si al teu esdeveniment serveixes begudes o aliments en envasos de servei (com gots), cal que tinguis present el següent:

★ Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure’s al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d’un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.

Si al teu esdeveniment hi ha plàstics d’un sol ús, cal que tinguis presents les obligacions següents:

★ Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d’un sol ús (també compostables) i fomentar l’ús d’alternatives reutilitzables o d’altres materials no plàstics.

★ Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable.

★ No comercialitzar els productes plàstics d’un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments o begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit.

Has de calcular la petjada de carboni del teu esdeveniment i inscriure-la al Registre de petjada de carboni estatal (a partir del 2025) si:

★ Ets una empresa amb més de 250 treballadors que compleixes una d'aquestes condicions:

- Tens la consideració d'entitats d'interès públic, de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes.
- Durant dos exercicis consecutius compleixes, a la data de tancament de cadascun, almenys una de les circumstàncies següents: a) el total de les partides de l'actiu és superior als 20 milions d'euros; b) l'import net de la xifra anual de negocis supera els 40 milions d'euros.

3.2.9. ELS TRIBUTS AMBIENTALS

Normativa d'interès:

Estatal	Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular
Catalana	Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic

Mitjançant l'establiment d'impostos ambientals, es pretén gravar les conductes que es consideren que afecten el medi ambient, amb l'objectiu d'influir en la presa de decisions sobre els productes que consumim, o les emissions que produïm. La base dels impostos i altres tributs ambientals és el principi de qui contamina paga. A continuació, s'analitzen els impostos ambientals que es consideren de rellevància a Catalunya per al sector cultural.

a) Impost sobre els envasos de plàstic no reutilitzables

La [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), introdueix un nou impost aplicable als envasos de plàstic no reutilitzables. Aquest impost pretén desincentivar l'ús d'aquest tipus de productes i fomentar la incorporació de material reciclat.

L'impost suposa que, per cada quilogram de plàstic que continguin els productes, s'hagi de pagar 0,45 euros. No obstant això, si es fa servir plàstic reciclat als envasos, aquest percentatge de plàstic no genera el deure de pagar l'impost. Així mateix, si únicament s'adquireixen intracomunitàriament o s'importen menys de 5 kg d'envasos de plàstic al mes, tampoc no s'ha de pagar l'impost.

Els contribuents de l'impost, i qui ha de pagar l'impost davant d'Hisenda, són els importadors, els adquirents intracomunitaris i els

fabricants de plàstics semielaborats o envasos no reutilitzables de plàstic, o d'elements de tancament per a la presentació i la distribució dels envasos no reutilitzables. Els contribuents, així mateix, han de complir obligacions registrals, de comptabilitat i manteniment d'un llibre registre d'existències. A més, si són fabricants, estan obligats a repercutir l'import de l'impost.

Una empresa del sector cultural, per exemple, una editorial o una llibreria, pot quedar afectada per aquest impost si adquireix productes envasats fora d'Espanya. Per exemple, si s'adquireixen de França llibres envasats en plàstic. Així mateix, si es compren productes envasats a Espanya i, posteriorment, es comercialitzen fora del territori d'aplicació de l'impost, se'n pot sol·licitar la devolució mitjançant el model A22 amb caràcter trimestral.

---

b) Impost sobre les emissions de diòxid de carboni

L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica és un tribut propi de la Generalitat de Catalunya que té com a objecte gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Aquest impost es va aprovar per mitjà de la [Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic](#).

Aquest tribut té caràcter finalista i nodreix el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural. L'impost es gestiona mitjançant el padró, que és elaborat i aprovat per l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposa.

Estan obligades a tributar per l'impost sobre les emissions de CO₂ les persones (físiques i jurídiques) que siguin titulars d'un vehicle

amb domicili fiscal a Catalunya. També, les persones jurídiques sense residència fiscal a Catalunya, però que hi tinguin un establiment, una sucursal o una oficina i vehicles registrats a Catalunya.

c) Les taxes de residus

L'article 11.3 de la [Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), estableix que les entitats locals han de fixar una taxa o una prestació patrimonial de caràcter públic no tributària, específica, diferenciada i no deficitària, per sufragar els costos de gestió de residus de competència local, en el termini de tres anys, comptadors a partir de l'entrada en vigor de la llei, és a dir, abans de l'11 d'abril de 2025.

Aquesta taxa hauria de permetre implantar el pagament per generació i reflectir el cost real, directe o indirecte, de les operacions de recollida, transport i tractament dels residus. Una vegada els ens locals aprovin aquestes taxes, en cas que encara no estiguin fixades, els sectors culturals també en quedarien afectats, com la resta de ciutadans, en els termes que s'estableixen a les ordenances municipals.

AUTOAVALUAT

Quins tributs ambientals has de pagar?

Si importes o adquireixes a la UE productes amb envasos de plàstic (amb quantitat superior als 5 kg/mes), ets contribuent de l'impost sobre els envasos de plàstic no reutilitzables i has de comprovar quins requisits formals i de pagament has de complir.

Si tens un vehicle de motor, has de pagar l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni.

Si la teva activitat produeix residus municipals, hauràs d'abonar una taxa o prestació patrimonial específica, diferenciada i no deficitària, per sufragar els costos de gestió de residus de competència local quan el teu govern local les aprovi.

3.2.10. EL DEURE DE DIVULGACIÓ D'INFORMACIÓ AMBIENTAL

Normativa d'interès:

Europea	<p>Directiva (UE) 2022/2464 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2022, per la qual es modifiquen el Reglament (UE) 537/2014, la Directiva 2004/109/CE, la Directiva 2006/43/CE i la Directiva 2013/34/UE, pel que fa a la presentació d'informació sobre sostenibilitat per part de les empreses</p> <p>Reglament delegat (UE) 2021/2139 de la Comissió, de 4 de juny de 2021, pel qual es completa el Reglament (UE) 2020/852 del Parlament Europeu i del Consell, i pel qual s'estableixen els criteris tècnics de selecció per determinar les condicions en què es considera que una activitat econòmica contribueix de manera substancial a la mitigació del canvi climàtic o a l'adaptació a aquest canvi, i per determinar si aquesta activitat econòmica no causa un perjudici significatiu a cap dels altres objectius ambientals</p> <p>Reglament 2020/852, de 18 de juny de 2020, relatiu a l'establiment d'un marc per facilitar les inversions sostenibles i pel qual es modifica el Reglament 2019/2088</p>
Estatat	<p>Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular</p> <p>Llei 11/2018, de 28 de desembre, per la qual es modifiquen el Codi de comerç, el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/ 2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, en matèria d'informació no financera i diversitat</p>

Des de fa gairebé una dècada, algunes empreses tenen obligacions relatives a la publicació periòdica d'informació relativa a la seva sostenibilitat, entre altres qüestions relacionades amb la seva responsabilitat social corporativa (informació no financera).

Si bé les empreses que tenen aquestes obligacions de divulgació no són la majoria, ja que es tracta de les empreses més grans, la normativa es troba en evolució i es preveu que pròximament siguin moltes més les que estiguin obligades a la divulgació d'informació sobre la seva sostenibilitat, fins i tot les de menor dimensió. En concret, el desembre passat es va aprovar la Directiva 2022/2464, pel que fa a la presentació d'informació sobre sostenibilitat per part de les empreses, i, quan sigui incorporada al nostre ordenament jurídic intern, algunes empreses de dimensions menors, com ara les pimes que cotitzen a la borsa, també tindran obligacions de divulgació d'informació sobre la seva sostenibilitat.

Aquestes obligacions, actualment, es deriven de tres fonts normatives diferents: la Llei 11/2018, que es va aprovar per transposar la Directiva 2014/95/UE, sobre divulgació d'informació no financera i diversitat, el Reglament de taxonomia de la UE 2020/852 i la Llei estatal de canvi climàtic.

La Directiva 2014/95/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, per la qual es modifica la Directiva 2013/34/UE, pel que fa a la divulgació d'informació no financera i informació sobre diversitat per part de determinades grans empreses i determinats grups, va ser transposada a l'ordenament intern espanyol mitjançant la Llei 11/2018, de 28 de desembre, per la qual es modifiquen el Codi de comerç, el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, en matèria d'informació no financera i diversitat. Aquesta norma té per objectiu establir l'obligatorietat que les grans empreses europees

divulguin informació sobre qüestions no financeres i diversitat. La llei requereix a les grans empreses l'elaboració d'un informe no financer, inclòs al seu informe de gestió¹⁶, en què es proporciona informació sobre qüestions mediambientals i socials, així com qüestions relatives al personal, el respecte dels drets humans i la lluita contra la corrupció i el suborn.

Pel que fa a les obligacions de divulgació d'informació nascudes de la normativa sobre taxonomia, cal tenir present que les polítiques de la UE en matèria ambiental — principalment el Pacte Verd Europeu — prioritzen la creació d'un marc normatiu que permeti orientar les inversions en tots els sectors econòmics per a la transició cap a una economia climàticament neutra i que permeti assolir els objectius de sostenibilitat ambiental fixats. La finalitat és, doncs, reorientar els fluxos de capital privat cap a inversions més sostenibles des del punt de vista del medi ambient i replantejar completament el marc financer de la UE. Segons el [pla d'acció “Finançar el desenvolupament sostenible”](#), formulat per la Comissió Europea, les finances sostenibles representen “el procés de tenir degudament en compte les qüestions ambientals i socials en les decisions d'inversió, la qual cosa es tradueix en una inversió més elevada en activitats sostenibles”.

Per poder discernir quines inversions són rellevants en la consideració de les qüestions ambientals i socials, s'ha creat en l'àmbit europeu un instrument o sistema de classificació unificat — o taxonomia — de la UE, que aporta claredat sobre quines activitats es poden considerar sostenibles. Així doncs, la taxonomia de la UE és un sistema de classificació que tradueix el clima i l'ambient de

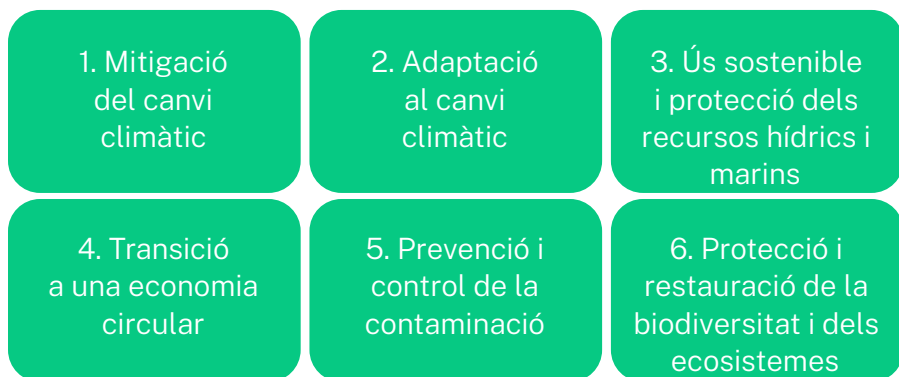
---

¹⁶. L'informe de gestió és un document complementari dels comptes anuals en què els administradors han d'exposar fidelment l'evolució dels negocis i la situació de la societat amb una descripció dels principals riscos i incerteses a què s'enfronta, així com els esdeveniments rellevants per a la societat ocorreguts després del tancament de l'exercici i la previsible evolució futura de la societat.

la UE en criteris per a activitats econòmiques específiques amb finalitats d'inversió. Reconeix com a activitats “ambientalment sostenibles” les activitats econòmiques que fan una contribució substancial a almenys un dels objectius climàtics i ambientals de la UE i, alhora, no perjudiquen significativament qualsevol d'aquests objectius, tot això complint les garanties socials mínimes.

Es tracta, doncs, d'una eina de transparència que introduirà requisits de divulgació obligatòria per a algunes empreses i inversors, exigint-los que revelin la seva quota d'activitats alineades amb la taxonomia. Ara bé, la taxonomia de la UE no és una llista obligatòria d'activitats econòmiques perquè els inversors hi puguin invertir. Tampoc no estableix requisits obligatoris en matèria de compliment ambiental per a les empreses o per als productes financers. Els inversors són lliures de triar en què invertir.

El Reglament de taxonomia estableix sis objectius ambientals:

També estableix quatre condicions que ha de complir una activitat econòmica per ser ambientalment sostenible:

1. Fer una contribució substancial a almenys un objectiu ambiental.

2. No fer cap dany significatiu a cap altre objectiu ambiental.

3. Complir les garanties socials mínimes.

4. Complir els criteris tècnics de selecció.

Els criteris tècnics de selecció (condició 4) es desenvolupen en actes delegats per a cada activitat econòmica considerada i especifiquen els requisits de rendiment ambiental que garanteixen que l'activitat aporta una contribució substancial a l'objectiu ambiental en qüestió i no perjudica els altres objectius ambientals.

El Reglament delegat (UE) 2021/2139 de la Comissió, de 4 de juny de 2021, estableix els criteris tècnics de selecció per determinar les condicions en les quals es considera que una activitat econòmica contribueix de manera substancial a la mitigació del canvi climàtic o a l'adaptació a aquest canvi, i per determinar si aquesta activitat econòmica no causa un perjudici significatiu a cap dels altres objectius ambientals.

El 5 d'abril de 2023 passat es va publicar l'[esborrany del reglament delegat](#) de taxonomia per als quatre objectius mediambientals restants. Aquesta proposta de norma, que es preveu que sigui vigent a partir del gener de 2024, estableix quines activitats es consideren alineades amb els objectius ambientals de la taxonomia.

Finalment, la tercera font de la qual es deriven les obligacions de divulgació d'informació és la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica. Aquesta norma estableix diverses

obligacions de divulgació per a diferents tipologies d'empreses (societats emissores de valors admesos a la borsa, entitats de crèdit, asseguradores o empreses de grans dimensions).

En particular, a l'article 32, la llei estableix l'obligació que determinades societats elaborin i divulguin, dins del seu informe de gestió, un informe en el qual es faci una avaluació de l'impacte financer sobre la societat dels riscos associats al canvi climàtic generats per l'exposició de la seva activitat, incloent-hi els riscos de la transició cap a una economia sostenible i les mesures que s'adoptin per fer-hi front. L'informe s'ha de publicar a la pàgina web corporativa de les societats.

A continuació es recullen quines són les empreses que tenen obligacions de divulgar informació sobre la seva sostenibilitat i quines són aquestes obligacions:

NORMATIVA

Llei 11/2018, de 28 de desembre, per la qual es modifiquen el Codi de comerç, el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, en matèria d'informació no financera i diversitat

EMPRESSES

Empreses amb més de 250 treballadors que o bé tinguin la consideració d'entitats d'interès públic de conformitat amb la legislació d'auditoria de comptes, exceptuant les entitats que tenen la qualificació d'empreses petites i mitjanes d'acord amb la Directiva 34/2013, o bé que durant dos exercicis consecutius compleixin, a la data de tancament de cadascun, almenys una de les circumstàncies següents: a) el total de les partides de l'actiu és superior als 20.000.000 euros; b) l'import net de la xifra anual de negocis supera els 40.000.000 euros.

OBLIGACIÓ

L'elaboració d'un informe no financer, inclòs a l'informe de gestió, en què es proporcioni informació sobre qüestions mediambientals i socials, així com relatives al personal, el respecte dels drets humans i la lluita contra la corrupció i el suborn.

En particular, aquest informe ha de contenir, en matèria ambiental, informació detallada sobre els efectes actuals i previsibles de les activitats de l'empresa en el medi ambient i, si escau, la salut i la seguretat, els procediments d'avaluació o certificació ambiental, els recursos dedicats a la prevenció de riscos ambientals, l'aplicació del principi de precaució, la quantitat de provisions i les garanties per a riscos ambientals. I, en particular, sobre:

- * Contaminació: mesures per prevenir, reduir o reparar les emissions de carboni que afecten greument el medi ambient, tenint en compte qualsevol forma de contaminació atmosfèrica específica d'una activitat, incloent-hi el soroll i la contaminació lumínica.
- * Economia circular i prevenció i gestió de residus: mesures de prevenció, reciclatge, reutilització, altres formes de recuperació i eliminació de deixalles; accions per combatre el malbaratament d'aliments.
- * Ús sostenible dels recursos: consum d'aigua i subministrament d'aigua d'acord amb les limitacions locals; consum de primeres matèries i mesures adoptades per millorar l'eficiència del seu ús; consum, directe i indirecte, d'energia, i mesures preses per millorar l'eficiència energètica i l'ús d'energies renovables.

NORMATIVA

Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica

EMPRESSES

A. Societats emissores de valors admesos a negociació en mercats regulats que formulin comptes consolidats, així com les que no estiguin integrades en un grup consolidable, que estiguin obligades a incloure l'estat d'informació no financera (EINF) a l'informe de gestió consolidat o a l'informe de gestió individual.

B. Societats que formulin comptes consolidats i societats que no formin part d'un grup consolidable, diferents de les previstes als apartats anteriors i que estiguin obligades a incloure l'EINF a l'informe de gestió consolidat o a l'informe de gestió individual.

OBLIGACIÓ

Elaborar i publicar un informe amb l'avaluació de l'impacte financer sobre aquestes dels riscos associats al canvi climàtic. Aquest informe s'ha d'incloure a l'informe no financer, dins de l'informe de gestió. El seu contingut serà determinat per un reial decret, en el termini de dos anys des de l'aprovació de la Llei (abans del maig de 2023). * Ja s'ha iniciat la consulta pública prèvia.

En qualsevol cas, haurà de versar sobre els aspectes següents:

- * L'estructura de govern de l'organització, inclosa la funció que els seus diferents òrgans exerceixen, en relació amb la identificació, l'avaluació i la gestió dels riscos i les oportunitats relacionats amb el canvi climàtic.
- * L'enfocament estratègic, tant en termes d'adaptació com de mitigació, de les entitats per gestionar els riscos financers associats al canvi climàtic, tenint en compte els riscos ja existents en el moment de redactar l'informe, i els que puguin sorgir en el futur, i identificació de les accions necessàries en aquest moment per a la mitigació d'aquests riscos.
- * Els impactes reals i potencials dels riscos i les oportunitats associats al canvi climàtic en les activitats de l'organització i la seva estratègia, així com en la seva planificació financera.
- * Els processos d'identificació, avaluació, control i gestió dels riscos relacionats amb el clima i com aquests riscos s'integren en la seva anàlisi de risc de negoci global i la seva integració en la gestió global del risc per part de l'organització.

NORMATIVA

Reglament 2020/852, de 18 de juny de 2020, relatiu a l'establiment d'un marc per facilitar les inversions sostenibles i pel qual es modifica el Reglament 2019/2088

EMPRESES

Grans empreses que siguin entitats d'interès públic i tinguin més de 500 empleats, segons el que defineix la Directiva 2014/95/UE, d'informació no financera.

OBLIGACIÓ

Divulgar dins dels EINF la proporció del seu volum de negoci, inversions en actiu fix i despeses d'operació associades a activitats mediambientalment sostenibles

Totes aquelles empreses culturals que compleixin les condicions esmentades en aquest apartat estan subjectes a l'obligació de divulgar informació no financera sobre qüestions ambientals, independentment del sector cultural al qual pertanyen. No obstant això, cal destacar que l'afectació es limitaria d'una manera més directa a les empreses de més dimensions.

Pròximament, es preveu l'aprovació de la normativa interna que transposarà la Directiva 2022/2464. Quan això es produeixi, quedaran obligades també a presentar l'informe no financer regulat per la Llei 11/2018 les petites i mitjanes empreses que cotitzin a la borsa.

AUTOAVALUAT

Tens obligacions de divulgar informació ambiental sobre la teva activitat?

Si no ets una pime, comprova en quins supòsits tens obligacions de divulgació d'informació sobre sostenibilitat empresarial en virtut de la Llei 11/2018, la Llei 7/2021, del canvi climàtic, i la normativa europea sobre la taxonomia.

Si ets una pime que cotitza a la borsa, a partir del 2025 comprova en quins supòsits tens obligacions de divulgar informació sobre la teva sostenibilitat, atenent la modificació de la Llei 11/2018 que tindrà lloc pròximament.

3.2.11. LES OBLIGACIONS EN MATÈRIA DE DILIGÈNCIA DEGUDA

Normativa d'interès:

Europea	Proposta de directiva sobre la diligència deguda en matèria de sostenibilitat de les empreses
----------------	---

Els Principis rectors sobre les empreses i els drets humans de les Nacions Unides de 2011 estableixen que les empreses han d'evitar infrinquir els drets humans dels altres i han d'abordar els impactes adversos sobre els drets humans en què estan involucrades en les seves operacions i a través de les seves relacions comercials directes i indirectes. Les Línies directrius de l'OCDE per a empreses multinacionals, la guia relacionada amb la conducta empresarial responsable i les guies sectorials especifiquen i desenvolupen encara més aquest concepte de diligència deguda. De fet, en el marc de l'OCDE es va ampliar l'aplicació de la diligència deguda per cobrir els danys ambientals.

Per a la UE, que les empreses implementin eines de sostenibilitat corporativa és una prioritat per protegir el medi ambient i garantir el respecte dels drets humans. De fet, ja s'apuntava al Pacte Verd Europeu que el comportament de les empreses en tots els sectors de l'economia és clau per tenir èxit en la transició de la Unió cap a una economia climàticament neutra. A més, la UE considera que introduir el concepte de sostenibilitat a l'economia europea suposa una garantia de competitivitat i d'èxit.

Per això, la Comissió Europea s'ha proposat establir unes regles clares sobre diligència deguda empresarial i, per iniciar aquest procés, el 2022 va presentar una [proposta de directiva sobre la diligència deguda en matèria de sostenibilitat de les empreses](#).

La directiva afectarà tant empreses de la UE com empreses de tercers països que operin en el territori de la UE. Pel que fa a les empreses de la Unió, es preveu que s'apliqui a un primer grup d'empreses constituït

per totes les empreses de responsabilitat limitada de la UE de grandària i poder econòmic considerables, entès això com les empreses amb més de 500 empleats i un volum de negocis a tot el món equivalent a més de 150 milions d'euros. Així mateix, aquesta normativa s'aplicarà a un segon grup d'empreses constituït per empreses de responsabilitat limitada amb activitats en sectors considerats de gran impacte¹⁷ i que no arribin als dos límits del primer grup, però que tinguin més de 250 empleats i un volum de negocis net de més de 40 milions d'euros arreu del món. Per a aquest segon grup d'empreses, les normes es començaran a aplicar dos anys més tard que per al primer.

Segons la proposta, la directiva s'aplicarà a les activitats pròpies de l'empresa, les seves filials i les seves cadenes de valor (relacions comercials establertes de manera directa o indirecta).

A grans trets, les obligacions de les empreses que es trobin en l'àmbit d'aplicació de la directiva seran les següents:

- * Adoptar un pla per garantir que el model de negoci i l'estratègia empresarial siguin compatibles amb la transició a una economia sostenible i amb la limitació de l'escalfament global a 1,5 °C d'acord amb l'Acord de París. Aquest pla ha d'identificar la mesura que el canvi climàtic és un risc o un impacte per a les operacions de l'empresa i els objectius de reducció d'emissions que s'adoptaran en consonància.
- * Identificar els impactes adversos reals o potencials per als drets humans i el medi ambient.

---

¹⁷ Els sectors a què fa referència la norma com a sectors de gran impacte són la fabricació de tèxtils, cuir i productes conexas, el comerç a l'engròs de tèxtils, peces de vestir i calçat, l'agricultura, la silvicultura, la pesca (inclosa l'aqüicultura), la fabricació de productes alimentaris i el comerç a l'engròs de primeres matèries agrícoles, animals vius, fusta, aliments i begudes, i l'extracció de recursos minerals, independentment d'on s'extreuen (inclosos el petroli cru, el gas natural, el carbó, el lignit, els metalls i els minerals metàl·lics, així com tots els altres minerals no-metàl·lics i productes de pedra), la fabricació de productes metàl·lics bàsics, altres productes minerals no-metàl·lics i productes metàl·lics fabricats (excepte maquinària i equip), i el comerç a l'engròs de recursos minerals, productes minerals bàsics i intermedis (inclosos metalls i minerals metàl·lics, materials de construcció, combustibles, productes químics i altres productes intermedis).

- * Adoptar mesures adequades per prevenir els possibles efectes adversos o per mitigar-los quan la prevenció no sigui possible.
- * Adoptar mesures adequades per posar fi als efectes adversos per als drets humans i el medi ambient, o per reduir-los al mínim.
- * Establir i mantenir un procediment de queixes al qual puguin accedir els afectats.
- * Avaluar periòdicament l'aplicació de les mesures de diligència deguda.
- * Informar anualment sobre el compliment de la directiva quan l'empresa no es trobi ja subjecta al règim d'obligacions en matèria d'informació no financera establert a la Directiva 2014/95/UE.

D'acord amb la proposta de directiva, la diligència deguda s'haurà de dur a terme respecte a tots els impactes negatius sobre els drets humans i el medi ambient identificats al seu annex, que inclou violacions de drets i prohibicions compreses en una sèrie d'acords de dret internacional en matèria de drets humans i de medi ambient. Les violacions i les prohibicions en matèria de dret ambiental que l'annex preveu es corresponen amb els àmbits següents:

- * Diversitat biològica
- * Comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres
- * Mercuri
- * Contaminants orgànics persistents
- * Comerç internacional de certs plaguicides i productes químics perillosos

- * Substàncies específiques que esgoten la capa d'ozó
- * Moviments transfronterers de les deixalles perilloses i la seva eliminació

Així doncs, les pimes del sector de la cultura no entraran directament en l'àmbit d'aplicació de la directiva; no obstant això, podrien quedar afectades indirectament per les noves regles com a resultat de l'efecte de les accions de les grans empreses en les seves cadenes de valor.

AUTOAVALUAT

Tens obligacions segons la normativa sobre diligència deguda de les empreses?

Si no ets una pime, pots tenir les obligacions següents un cop s'aprovi la nova directiva en matèria de diligència deguda empresarial:

- * Adoptar un pla per garantir que el model de negoci i l'estratègia empresarial siguin compatibles amb la transició a una economia sostenible i amb la limitació de l'escalfament global a 1,5 °C d'acord amb l'Acord de París. Aquest pla ha d'identificar la mesura que el canvi climàtic és un risc o un impacte per a les operacions de l'empresa i els objectius de reducció d'emissions que s'adoptaran en consonància.
- * Identificar els impactes adversos reals o potencials per als drets humans i el medi ambient.
- * Adoptar mesures adequades per prevenir els possibles efectes adversos o per mitigar-los quan la prevenció no sigui possible.
- * Adoptar mesures adequades per posar fi als efectes adversos per als drets humans i el medi ambient, o per reduir-los al mínim.
- * Establir i mantenir un procediment de queixes al qual puguin accedir els afectats.
- * Avaluar periòdicament l'aplicació de les mesures de diligència deguda.
- * Informar anualment sobre el compliment de la directiva quan l'empresa no es trobi ja subjecta al règim d'obligacions en matèria d'informació no financera establert a la Directiva 2014/95/UE.

3.2.12. ELS CRITERIS AMBIENTALS EN LES SUBVENCIONS

Normativa d'interès:

Europea	<p>Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència</p> <p>Projecte de llei del cinema i de la cultura audiovisual</p>
Catalana	<p>Subvencions atorgades per l'ICEC als sectors culturals que incorporen aspectes ambientals</p>

Les subvencions atorgades per les diferents administracions públiques condicionen la seva concessió al compliment d'un seguit de requisits per part dels seus beneficiaris. Cada cop és més habitual que, entre aquests requisits, s'hi incloguin requisits de caràcter ambiental, com ara que el projecte o l'activitat per subvencionar sigui sostenible o que es demostrï la seva viabilitat ambiental.

Un exemple clar dels requisits ambientals en les subvencions són els criteris que les subvencions derivades dels fons de finançament europeus requereixen complir. D'acord amb la normativa europea ([Reglament \(UE\) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència](#)), un dels criteris que han d'incloure les subvencions atorgades amb càrrec als fons de finançament de la UE és el compliment el principi de “no causar un perjudici significatiu” (*do no significant harm*; d'ara endavant, referit en aquesta guia com a DNSH)¹⁸. En

---

¹⁸. Per la seva rellevància, aquest criteri ha estat objecte d'un tractament més ampli per part de la Comissió Europea, que, mitjançant la [publicació d'una guia tècnica](#), ha ofert als estats membres una sèrie d'orientacions addicionals sobre aquesta qüestió. L'Administració de l'Estat també ha elaborat una guia sobre aquesta matèria: [Guía para el diseño y desarrollo de actuaciones acordes con el principio de no causar un perjuicio significativo al medio ambiente](#), del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

particular, s'estableix que les subvencions atorgades sobre la base del fons de recuperació no han d'ocasionar un perjudici significatiu en cap dels objectius ambientals següents:

- * Mitigació del canvi climàtic
- * Adaptació al canvi climàtic
- * Ús sostenible i protecció dels recursos hídrics i marins
- * Transició cap a una economia circular
- * Prevenció i control de la contaminació
- * Protecció i recuperació de la biodiversitat i els ecosistemes

A tall d'exemple, les [subvencions atorgades per l'ICEC durant el 2022 per a les sales d'exhibició cinematogràfica](#), en el marc del [Pla de recuperació, transformació i resiliència, finançat per la UE \(NextGenerationEU\)](#), inclouen a les bases el requisit que les actuacions objecte de subvenció no poden causar un perjudici significatiu a objectius ambientals en el sentit de l'article 17 del [Reglament \(UE\) 2020/852, del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny](#). Això és, condicionen l'atorgament de la subvenció al compliment del principi DNSH. En el marc d'aquestes subvencions a les sales d'exhibició cinematogràfiques, el compliment del principi DNSH es pot acreditarW indicant un compromís.¹⁹

Altres subvencions estableixen altres criteris ambientals, com ara que l'entitat que opta a una subvenció disposi d'un pla de sostenibilitat o de diagnosi ambiental.

---

¹⁹. En altres casos, com a les bases de la convocatòria del PERTE d'economia circular (Ordre TED/1211/2022, d'1 de desembre), s'exigeix emplenar un qüestionari d'autoavaluació, amb resultat favorable, i emetre una declaració signada del compliment del principi DNSH). Aquesta avaluació es podrà sotmetre amb caràcter voluntari a una validació per part d'una entitat independent acreditada. I un cop finalitzada l'execució de les actuacions, cal verificar el compliment del principi DNSH amb una entitat acreditada.

A finals del 2022, el Govern estatal va aprovar el [Projecte de llei del cinema i de la cultura audiovisual](#), la tramitació parlamentària del qual es durà a terme pel procediment d'urgència aquest any 2023. La norma pretén impulsar i fomentar la producció, la distribució i l'exhibició d'obres audiovisuals, a més d'establir tant condicions que n'afavoreixin la creació i la promoció com mesures per a la protecció i la difusió del patrimoni cinematogràfic i audiovisual espanyol. Entre les mesures que es preveuen en aquest projecte, s'hi estableix la inclusió de criteris ambientals basats en mesures per afavorir la sostenibilitat i reduir l'impacte ambiental a les diferents línies de subvenció i ajuts que aquesta norma preveu implementar.

Els criteris ambientals de les subvencions aplicables al sector cultural poden ser de valoració, és a dir, poden determinar les possibilitats que s'atorgui la concessió, o bé també poden condicionar el tipus de despesa per a la qual s'atorga finançament, com ara criteris de càlcul per a la quantia de la subvenció o la determinació de les despeses subvencionables.

AUTOAVALUAT

Quins criteris ambientals has de complir si vols optar a una subvenció pública?

Comprova a les bases de cada subvenció quins són els criteris ambientals que inclou.

3.3

EINES PER MILLORAR I COMUNICAR LA SOSTENIBILITAT AMBIENTAL D'UNA ACTIVITAT CULTURAL

Normativa d'interès:

Europea	<p>Reglament (CE) 66/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, relatiu a l'etiqueta ecològica de la UE</p> <p>Reglament (UE) 2017/1505 de la Comissió, de 28 d'agost de 2017, pel qual es modifiquen els annexos I, II i III del Reglament (CE) 1221/2009 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria ambientals</p> <p>Proposta de directiva que modifica les directives 2005/29/CE i 2011/83/UE pel que fa a l'empoderament dels consumidors per a la transició ecològica mitjançant una millor protecció contra les pràctiques deslleials i una millor informació</p>
----------------	---

Al marge de la intervenció pública, les empreses poden dur a terme tècniques d'autoregulació enfocades a la protecció del medi ambient, com ara els distintius ambientals i l'etiquetatge ecològic. És a dir, poden aplicar fórmules de control i monitoratge voluntari sobre la seva estructura i activitat per assegurar el compliment dels estàndards ambientals i, fins i tot, millorar-los. Es tracta, doncs, d'una tècnica del dret ambiental voluntària i, per tant, no pot ser exigida als operadors del sector cultural, però sí que pot ser inclosa, per exemple, com a criteri ambiental de contractació pública o per a les subvencions.

Tot i el caràcter voluntari de les tècniques d'autoregulació, les entitats dels diferents sectors de la cultura han de tenir en compte aquesta tècnica del dret ambiental, ja que, sovint, l'obtenció d'etiquetes ecològiques o de certificacions ambientals s'inclou com a criteri ambiental en les subvencions.

ELS DIFERENTS ORGANISMES DE NORMALITZACIÓ I CERTIFICACIÓ AMBIENTAL

L'Associació Espanyola de Normalització (UNE, acrònim d'*Una Norma Espanyola*) és una associació privada sense ànim de lucre, reconeguda legalment a Espanya com a organisme nacional de normalització d'acord amb el que estableix el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial (Reial decret 2200/1995) i el Reglament (UE) 1025/2012, sobre normalització europea. Els documents normatius UNE són un conjunt de normes creades als Comitès Tècnics de Normalització (CTN) de l'UNE.

Les normes tècniques emeses per organismes de normalització són, per definició, voluntàries, encara que l'Administració competent en pot exigir el compliment mitjançant una llei, un decret o un reglament per a un abast determinat, així com emprar-les en els plecs de prescripcions tècniques per a contractes públics.

L'Organització Internacional per a l'Estandardització o Normalització (ISO) és una organització no governamental amb seu a Ginebra dedicada a la normalització que elabora i publica normes internacionals.

A diferència de l'ISO, l'UNE ha estat designada pel Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat com a organisme nacional de normalització.

Ens trobem davant d'una fórmula d'autoregulació quan una empresa duu a terme una activitat d'autocontrol ambiental sobre si mateixa mitjançant la implementació d'un sistema de gestió ambiental (com l'ISO 14001) o a través de la responsabilitat social corporativa. També ens trobem davant d'una fórmula d'autoregulació quan es produeix la intervenció d'una altra entitat externa: seria el cas de la intervenció d'auditors ambientals externs o el d'organitzacions privades que fan funcions de normalització i acreditació en matèria de qualitat o seguretat ambiental. És el cas, per exemple, d'una editorial que obté una certificació ISO 14001 després d'haver estat avaluada per una entitat certificadora.

3.3.1. EL SISTEMA EMAS

El sistema europeu de gestió i auditoria ambiental (conegut amb la sigla EMAS, de l'anglès *eco-management and audit scheme*) és una modalitat d'autoregulació, desenvolupada pel [Reglament \(UE\) 2017/1505](#). Aquesta eina reconeix aquelles organitzacions que han implantat un sistema de gestió ambiental i que han adquirit un compromís de millora contínua, verificat mitjançant auditories independents. Els sistemes de gestió ambiental són sistemes estructurals de gestió empresarial que inclouen l'estructura organitzativa, la planificació de les activitats, les res-

Figura 9. Logotip de l'EMAS.

Font: <https://ec.europa.eu/environment/emas/>.

ponsabilitats, les pràctiques, els processos, els procediments i els recursos per desenvolupar, implantar, dur a terme, revisar i mantenir al dia els compromisos empresarials en matèria de protecció ambiental.

Les organitzacions reconegudes amb l'EMAS — siguin empreses, entitats del tercer sector o administracions públiques — tenen una política ambiental definida, fan ús d'un sistema de gestió ambiental i reten comptes periòdicament del funcionament del sistema mitjançant una declaració ambiental verificada per organismes independents. Aquest document, que suposa un exercici de transparència reconegut per totes les parts interessades, incloses les administracions públiques, reflecteix l'esforç i la responsabilitat duts a terme per l'organització per implantar un sistema de gestió ambiental i complir els seus requisits.

3.3.2. L'ETIQUETATGE ECOLÒGIC

L'etiqueta ecològica europea és un instrument voluntari dissenyat per ajudar les empreses i els consumidors a millorar la seva actuació ambiental. Actualment, està regulada al [Reglament \(CE\) 66/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, relatiu a l'etiqueta ecològica de la UE](#).

Figura 10. Distintiu de l'etiqueta ecològica europea.

Font: https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf.

L'etiqueta ecològica europea és una etiqueta de tipus I, de caràcter voluntari, que opera per a algunes categories de productes. Es basa en múltiples criteris al llarg de tot el cicle de vida del producte i la seva aplicació és controlada per un procés de certificació i auditoria. Per a cada categoria de productes, la Comissió Europea aprova uns criteris per a l'atorgament de l'etiqueta.²⁰

L'objectiu de l'etiqueta ecològica europea és promoure productes que puguin reduir els efectes ambientals adversos, en comparació d'altres productes de la seva mateixa categoria, per contribuir, d'aquesta manera, a un ús més eficient dels recursos i a un elevat nivell de protecció del medi ambient.

A través d'aquestes etiquetes, els consumidors disposen d'informació exacta no enganyosa i amb base científica sobre els productes. Així mateix, aquesta etiqueta fomenta que els productors generin menys residus i gasos amb efecte d'hivernacle durant el procés de fabricació, com també que desenvolupin productes que siguin duradors, fàcils de reparar i reciclar. A més, atorga a l'empresa prestigi quant al seu compromís amb la protecció ambiental, i permet posicionar i visibilitzar els seus productes com a més respectuosos amb el medi ambient. Tot l'anterior promou també l'elecció del consumidor a favor del seu producte, ja que l'etiqueta ecològica de la UE és una etiqueta de confiança i reconeixible a tota la UE.

L'etiquetatge ecològic és rellevant també pel que fa a les al·legacions ambientals. Indicar que un producte és ecològic o que té un baix impacte ambiental és possible, sense constituir una pràctica enganyosa o d'ecoblanqueig (*greenwashing*), si el producte compta amb una etiqueta ecològica. Així s'indica a la [proposta de directiva](#)

---

²⁰. <https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/eu-ecolabel-for-businesses.html>.

del Parlament i del Consell sobre l'empoderament dels consumidors per a la transició ecològica mitjançant una millor protecció contra les pràctiques deslleials i una millor informació.

A l'Estat espanyol, la [Llei 7/2022, de residus i sòls contaminats per a una economia circular](#), indica que les administracions públiques han de fomentar la compra de productes amb etiqueta ecològica (article 16).

3.3.3. EL DISTINTIU DE GARANTIA DE QUALITAT AMBIENTAL

El Distintiu de garantia de qualitat ambiental és un sistema català d'etiquetatge ecològic que reconeix productes i serveis que superen determinats requisits de qualitat ambiental més enllà dels establerts com a obligatoris per la normativa vigent.

El distintiu atorga, d'una banda, una informació millor i més fiable als consumidors i els usuaris i, d'altra banda, promou el disseny, la producció, la comercialització, l'ús i el consum de productes i serveis que superen determinats requisits de qualitat ambiental més enllà dels establerts com a obligatoris per la normativa vigent.

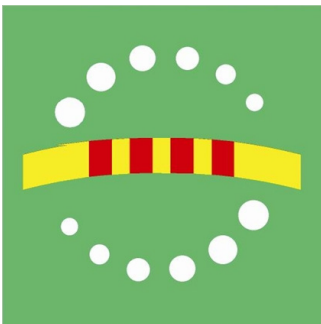

Figura 11. Distintiu de garantia de qualitat ambiental.

Font: Generalitat de Catalunya

Es va crear mitjançant el Decret 316/1994, de 4 de novembre, de la Generalitat de Catalunya, i, entre les categories de serveis i productes per als quals existeix aquest distintiu, n'hi ha que encaixen pel que fa al desenvolupament de les activitats dels sectors culturals:

* Distintiu de garantia de qualitat ambiental per als edificis d'ús d'oficines. Aquest distintiu es regula a la Resolució TES/1406/2019, de 6 de maig, per la qual s'estableixen els criteris ambientals per a l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental als edificis d'ús d'oficines. S'inclouen en aquesta categoria els edificis, en conjunt, de caràcter permanent, públics o privats, destinats a l'ús d'oficines. S'entén per *ús d'oficines* l'ús per a activitats administratives i burocràtiques de caràcter públic o privat i per a despatxos professionals.

* Distintius de garantia de qualitat ambiental per als equipaments culturals: biblioteques, museus i col·leccions. Aquest distintiu es regula a la Resolució TES/1712/2020, de 26 de juny, per la qual s'estableixen els criteris ambientals per a l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental als equipaments culturals: biblioteques, museus i col·leccions. Els criteris ambientals per a la categoria d'equipaments culturals es divideixen en nou apartats, els quals contenen criteris bàsics de compliment obligatori o criteris opcionals puntuals. Per obtenir el Distintiu de garantia de qualitat ambiental, l'equipament ha de complir tots i cadascun dels criteris bàsics i obtenir un mínim de 58 punts sobre el còmput total de punts opcionals disponibles (o l'equivalent a un 30 % sobre el total de punts que s'hi apliquen), com a mínim en tres apartats. Els edificis històrics o catalogats s'exclouen del compliment d'aquells criteris obligatoris que no es poden complir a causa de les seves circumstàncies especials mitjançant una declaració responsable.

* Distintiu de garantia de qualitat ambiental per als equipaments escènics i musicals, per als centres i els espais d'arts visuals i per als centres culturals. Els criteris ambientals per a l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental als equipaments escènics i musicals, als centres i els espais d'arts visuals i als centres culturals s'estableixen a la Resolució TES/1407/2019, de 6 de maig. Els criteris es divideixen en nou apartats, que contenen criteris bàsics de compliment obligatori o criteris opcionals, puntuats de l'1 al 16. Per obtenir el Distintiu de garantia de qualitat ambiental, l'equipament ha de complir tots i cadascun dels criteris bàsics i obtenir un mínim de 50 punts del total de 203 punts opcionals disponibles (o l'equivalent a un 24 % sobre el total de punts que s'hi apliquen) en el còmput total de criteris opcionals corresponents, com a mínim en tres apartats. Els edificis històrics o catalogats s'exclouen del compliment dels criteris obligatoris que no es poden complir a causa de les seves circumstàncies especials, mitjançant una declaració responsable.

4. RESUM D'OBLIGACIONS

COMPROVA SI TENS LES OBLIGACIONS SEGÜENTS:

3.1.1. Les autoritzacions, les llicències i les comunicacions prèvies

AUTOAVALUAT

★ Demanar un permís a l'Administració pública abans d'iniciar l'activitat cultural quan sigui necessari en virtut de la normativa vigent.

3.2.1. Els residus: marc general i règims específics aplicables als productes elèctrics i electrònics

AUTOAVALUAT

★ Recollir separatament les fraccions de residus següents:

1. Paper, metalls, plàstic i vidre.
2. Bioresidus
3. Residus tèxtils abans del 31 de desembre del 2024.
4. Olis de cuina usats abans del 31 de desembre de 2024.
5. Residus domèstics perillosos abans del 31 de desembre del 2024.
6. Residus voluminosos (residus de mobles i estris) abans del 31 de desembre del 2024.
7. Altres fraccions de residus determinades reglamentàriament.

★ Identificar els residus, abans del lliurament per a la seva gestió, i, en cas que siguin residus perillosos, determinar-ne les característiques de perillositat.

★ Subministrar a les empreses autoritzades per dur a terme la gestió de residus la informació necessària per al tractament adequat.

★ Proporcionar a les entitats locals informació sobre els residus que els lliurin quan presentin característiques especials, que puguin produir trastorns en el transport, la recollida, la valorització o l'eliminació.

- * Informar immediatament l'Administració ambiental competent en cas de desaparició, pèrdua o fuga de residus perillosos o d'aquells que per naturalesa o quantitat puguin danyar el medi ambient.
- * Altres obligacions establertes a les ordenances municipals (com, per exemple, el deure d'elaborar plans de prevenció dels residus).
- * Disposar d'una zona habilitada i identificada per a l'emmagatzematge correcte dels residus que tingui les condicions adequades d'higiene i seguretat mentre es trobin en el seu poder. En el cas d'emmagatzematge de residus perillosos, aquests residus han d'estar protegits de la intempèrie i amb sistemes de retenció d'abocaments i vessaments.
- * No barrejar residus no perillosos si això en dificulta la valorització.
- * No barrejar ni diluir els residus perillosos amb altres categories de residus perillosos ni amb altres residus, substàncies o materials.
- * No llançar residus electrònics a la via pública ni entregar-los a tercers no autoritzats.

3.2.2. Els envasos i els productes plàstics d'un sol ús

AUTOAVALUAT

- * Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure's al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.
- * Oferir la possibilitat de consum d'aigua no envasada de manera gratuïta.
- * Destinar el 20 % de l'àrea de vendes a l'oferta de productes presentats sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.
- * Fomentar la venda a granel d'aliments quan l'envàs no aporta valor afegit i destinar el 20 % de la superfície a l'oferta de productes sense embalatge primari, inclosa la venda a granel o mitjançant envasos reutilitzables.
- * Acceptar l'ús de recipients reutilitzables.
- * Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d'un sol ús (també compostables) i fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics.
- * Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable.
- * No comercialitzar els productes plàstics d'un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments o begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit.

3.2.3. El malbaratament alimentari

AUTOAVALUAT

- * Disposar d'un pla de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris i aplicar-lo, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Reduir i mesurar anualment la quantificació de les pèrdues i el malbaratament alimentaris, i informar-ne, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Comptabilitzar els productes alimentaris que es destinin a la distribució gratuïta o a l'alimentació animal.
- * Adoptar les mesures oportunes per aplicar a les pèrdues i el malbaratament alimentaris la jerarquia de prioritats, si finalment es desenvolupa reglamentàriament aquesta obligació.
- * Evitar actuacions orientades a deixar els aliments en condicions no aptes per al seu consum o valorització.
- * Capacitar els treballadors perquè actuïn de manera activa en la reducció del malbaratament alimentari.
- * Aplicar mesures per incentivar la venda de productes amb data de consum preferent o de caducitat pròxima.
- * Promoure la prevenció de residus per mitjà d'accions per reduir el malbaratament alimentari i informar el consumidor sobre els hàbits de consum més responsables.
- * Fomentar les línies de venda de productes amb imperfeccions o desperfectes.

	<ul style="list-style-type: none"> * Promoure el consum de productes de temporada, de proximitat, ecològics i ambientalment sostenibles. * Incorporar o millorar la informació sobre l'aprofitament dels aliments i dels bioresidus. * Millorar la segregació de la fracció orgànica. * Fomentar la venda d'aliments a granel.* Promoure el consum de productes de temporada i de proximitat. * Facilitar al consumidor que es pugui endur, sense cap cost addicional, els aliments que no hagi consumit, i informar d'aquesta possibilitat de manera clara i visible en el mateix establiment, preferentment a la carta o al menú. * Utilitzar envasos, per al trasllat dels aliments no consumits, que siguin aptes per a l'ús alimentari, reutilitzables, compostables o fàcilment reciclables, i admetre que el consumidor dugui el seu envàs.
--	---

<p>3.2.4. La petjada de carboni</p> <p>AUTOAVALUA'T</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Calcular la petjada de carboni i inscriure-la al registre a partir del 2025.
---	--

<p>3.2.5. La mobilitat sostenible</p> <p>AUTOAVALUA'T</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Respectar les limitacions establertes a les zones de baixes emissions.
---	--

3.2.6. El consum energètic

AUTOAVALUA'T

- * Utilitzar materials de construcció amb la menor petjada de carboni possible.
- * Fer servir un percentatge mínim del seu consum final d'energia elèctrica procedent de fonts renovables, si finalment es produeix el desenvolupament reglamentari de l'article 20 de la Llei 16/2017.
- * Disposar d'un certificat d'eficiència energètica d'edificis.
- * Limitar la calefacció i la refrigeració a 19 ° i 27 °C, respectivament.
- * Tenir dispositius que mesurin les condicions de temperatura i sistemes de tancament de portes que evitin el malbaratament energètic que suposaria que les portes es mantinguessin obertes.
- * Incorporar cartells o pantalles on es facin visibles al públic les temperatures i la humitat i cartells explicatius de les mesures obligatòries d'estalvi.
- * Mantenir l'enllumenat d'aparadors apagat a partir de les 22 hores.

3.2.7. Els sorolls i la contaminació acústica

AUTOAVALUA'T

- * Complir amb la normativa local que sigui aplicable.
- * Complir amb el mapa de contaminació acústica del municipi en qüestió.
- * No sobrepassar els valors límit que siguin aplicables.
- * Aplicar totes les mesures obligatòries que es desprenguin de la normativa local en relació amb la limitació o la prevenció de la contaminació acústica.

3.2.8. La sostenibilitat ambiental dels esdeveniments

AUTOAVALUA'T

- * Tenir en compte els criteris ambientals i de sostenibilitat aplicables a l'esdeveniment d'acord amb els plecs de condicions i les bases reguladores que corresponguin.
- * Consultar la normativa local que sigui aplicable.
- * Complir amb la normativa local que sigui aplicable.
- * Oferir alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de gots d'un sol ús i garantir l'accés a aigua potable no envasada.
- * En cas que els promotors optin per la distribució de begudes en envasos i gots reutilitzables, han de complir els requisits de la norma europea harmonitzada UNE-EN 13429:2005, "Envasos i embalatges. Reutilització".
- * Si el promotor cobra en concepte de dipòsit una quantitat per cada got reutilitzable per garantir-ne la recuperació, ha d'habilitar els mecanismes necessaris per garantir la devolució del dipòsit una vegada el got sigui tornat pel consumidor.
- * Acordar amb els fabricants o els distribuïdors que assumeixin les obligacions com a productors de productes o bé complir les obligacions que el Reial decret 1055/2022 imposa als productors de producte: inscriure's al Registre de productors de producte, reportar informació anual al registre i assumir obligacions de finançament de la gestió dels residus per mitjà d'un sistema de responsabilitat ampliada del productor individual o col·lectiu.

	<ul style="list-style-type: none"> * Cobrar un preu diferenciat en el tiquet de venda respecte als gots i els recipients de plàstic d'un sol ús (també compostables) i fomentar l'ús d'alternatives reutilitzables o d'altres materials no plàstics. * Substituir progressivament les safates de plàstic, els productes monodosi, les anelles que agrupin envasos individuals i els pals de plàstic no compostable. * No comercialitzar els productes plàstics d'un sol ús prohibits: bastonets, coberts (forquilles, ganivets, culleres, escuradents), plats, canyetes, agitadors de begudes, palets de globus, recipients per a aliments o begudes i gots per a begudes de poliestirè expandit. * Calcular la petjada de carboni de l'esdeveniment i inscriure-la al Registre de petjada de carboni estatal.
--	---

<p>3.2.9. Els tributs ambientals</p> <p>AUTOAVALUA'T</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Pagar l'impost sobre els envasos de plàstic no reutilitzables. * Pagar l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni. * Abonar una taxa o prestació patrimonial específica, diferenciada i no deficitària, per sufragar els costos de gestió de residus de competència local quan el teu govern local les aprovi.
--	---

3.2.10. El deure de divulgació d'informació ambiental

AUTOAVALUA'T

* Divulgar informació sobre sostenibilitat empresarial en virtut de la Llei 11/2018, la Llei 7/2021, del canvi climàtic, i la normativa europea sobre taxonomia.

3.2.12. Els criteris ambientals en les subvencions

AUTOAVALUA'T

* Per optar a una subvenció, complir els criteris ambientals que s'incloguin a les bases.

SOM PLA_

C* Cultura
pel
Clima

Institut Català de les Empreses
Culturals (ICEC)
Passatge de la Banca, 1-3
08002 Barcelona
93 316 27 07

icec.gencat.cat/pla_c
sostenibilitatambiental.icec@gencat.cat